

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Super Iob partes III et IV, libri 11-22 - Cod. Aug. pap. 17

Gregorius <XII., Papa>

[Reichenau], [14. Jahrh.]

Liber XXI

[urn:nbn:de:bsz:31-83309](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-83309)

qz beatus iob ista de se loquitur
 laudat et flagellat. Si ex
 isto salte ad meioru puer
 tu ita passus e qui sic ti
 muit quomo feruens est
 qui gtepmiit. Quoo de p
 sura sut dei iudicia eos
 qui se eleuat si t illos
 ad tepg depmit qz hec
 semp i humilitate formi
 dat. Quomo pda dei po
 terit ferre qui despiat
 si hoc t ille i uerba ptu
 lit qui p tioru puidit. In
 sumope formidandu e
 nobis illud fate distinc
 tionis opame. Constat
 aut qui in hac uita cup
 uit si p tioru correcto
 sequit disciplina patris
 est no rea iudic amor co
 rigentis e no distincio
 pu meti. Ex pto ergo pnti
 uerba iudicia etna pda
 da sut hinc ergo pda
 sumope debemq quomo
 feriat illa que epbat si
 ferri mo uip ualet eius
 na q purgat. Ex pnti
 liber ppi m. Incipit li
 ber ppi m sup iob i orili
 qz hoc amo sepe ia
 dictu e hoc me
 crebro repete o
 nerosu e qz t pdicator
 egregi9 dicit. Eade uob
 strabe michi quide non
 puzru uobis at neessa

rum Beatus iob uero ges
 tas uirtutes narrant qz
 int mtepatoms uerba
 t p tioru uerba de
 phens9 ad spe fiducia
 mete sua labefactari q
 siderat multa quippe e
 gisse se mala ab m t pati
 bus aut audierat t ne
 uerbis parit t flagellis
 pressa idespectoe mens
 torruat hac p suaru uir
 tu memoria ad spe efor
 mat ut nequaqua se deat
 in calamitate dice que
 tranquillitatis sue tpe se me
 mineat ta sublimia estis
 se. Quia uis mtepatoms
 eius causam dupiq restat
 ut auditas uirtutes illius

Cap 1.

Subtilit pda m hoc at
 pmi sciendu e qz quisq
 uirtute aliqua polle cedit
 t ueracit pollet cu ui
 cis ex alia pte no subia
 cet. Na si ex alio uicis
 subdit nec hoc e solidu
 ubi stae putabat. Vnaqz
 em uirtus tanto mor est
 quato desut tete. Na se
 pe quosda pudicos qui
 de uidisse nob tigit sed
 no huiles quosda uero
 quasi huiles s no mi
 sericordes quosda qua
 si misericordes s nequa
 qua iustos quosda uero

Quae eo qui uaciter uenit pollet
 c. l.

quasi iustos si in se ponat
qua idno confidetur. Et tu
e qz nec castitas in corde
uera est cui humilitas de
e qdpe quia superbia se in
bisera corrumpere semet
ipm diligend a diuino a
more formatur. Nec hu
litas uera e cui ma uir
ta no e qz nec debz hu
litas dici que ad passio
ne fene misericordie nescit
timari. Nec ma uera
e q a ratione iusticie
existit aliena q q potest
p iniusticia pollui nescit
pculdubio sibi metipi mi
sereri. Nec iusticia uera
e que fiducia sua no in
conditore om si in se for
tasse aut in rebz gditibz
ponit qz du a creatore
spem subtrahit ipse sibi
pncipalis iusticie ordine
puertit. Vna itaqz uita
sme alijs aut omo nulla
est aut perfecta. Ut em
sicut quibzda uisu e de
pmb quatuor uirtutibus
loquar prudentia tran
cia fortitudo atqz iusticia
tanto pfecte sunt singule
quato uicissim sibi met
quinte. Si uide autem
pfecte ee nequaqz pnt
qz no prudentia uera e
que iusta tranb t fort
no e nec pfecta tranbia

que fortis iustat prudens
no e nec fortitudo inte
gra que prudens tranb
t iusta no e nec uera ius
ticia que prudens fortis
t tranb no e. Beatus itaqz
Iob q no vna sme alia
siquitas in se uirtutes hu
buit gmemoratio singu
lar innotuit. Na bona
pudicie i smas dicit
Si deceptu e cor meu se
muliere. Atqz ut eadem
pudicie demonstrat hu
litate gratz nullatenus defuit
se p qd tetera subiungit. Si
qtopsi iudicium subire tu
suo meo. Qui ut humilitati
sue ondet magis fuisse
quinta paulo p dicit. Si
negam qd uolebat paup
ribz ut qz magis sua ondet
de iusticie radice destitit
paulo supiqz pmissit dices
Si ambulauit iuuitate
t festinauit in dolo pes
meus. Atqz ut monstrat
qua fuit aducta pauida
ad oia tusspecta infexiqz
asserit dices. Semper
quasi tumens sup me fluctus
timui deu. Qui sa
mpspis potiqz atqz habu
dacia reru fultqz si spem
aut in suis actibz aut in
ita fluctibz rebz ponit

pfecto iustis no ee Sz qua
 do iste vix stus in se spem
 posuit qui apte dicit Ecce
 no e auxilium in time Sed
 ergo ne sup e n ut pab
 q diuicias qua mete pos
 sedit inotescat Aut em
 Si putauit auxu robur
 meu t obrisu dixi fiducia
 mea **Cap 2** Obrisu dicit obrude
 auxu Sancti vix nec au
 ru robur nec sibi obrisu
 ee a rudo auri molem
 fiducia credidit q spem ad
 q delectaco sua ista gra
 tia gduois fufet nequed
 quantitate auri neq d specie
 percauit Detratore quippe
 de pisse fuerat spem t ca
 tura posuisse Quibz aut
 dubijs spem superat diues
 ille qui dicebat Aia habes
 multa boa pona tammod
 plimob exiuste q mede
 bibe epulare Sz hie supra
 uox inpat dices Stulte
 in hac nocte aiaz tua expe
 fut a te qui at pteasti tuis
 exut Eade em nocte subla
 ty e qui in reru habudacia
 mlta tpa fuerat p stolatq
 ut sz qui in longu sibi sub
 sidia colligedo pspicet sub
 sequete die ul vnu m
 me uideret Quasi magis
 em dfluatibz fidamtu po
 ne e t rby labetibz speifi

ducia uelle solidare Sta
 te em i ppetuit deo tran
 seut oia Quid ergo nisi
 fufis e abstate transeut
 by rebz inherere Quis na
 q vniqua decreta flui
 nu tumidis utitibz raptq
 manere ipe fixq potuit
 deorsu vnda defluere
 Quisquis ergo defluere
 deuitat sup est ut q de
 fluit fugiat ne p hoc qd
 amat in hoc cogit pue
 me qd nitet Qui em e
 by labetibz inheret illo
 uidelicz trahit quo tedit
 quo tenet p q itaq aua
 du e ne quistz tpaia di
 ligat ac dem ne tei de
 tempoalibz que no adde
 lectaco sibi s adusu re
 tinet fiducia ponat quo
 guctq d rretibz mox sta
 tu suu amq pdit Nam
 uite pnt fluctq trahit
 que leuat t ualde demod
 e qui munda uoluit et
 plata fige conat Sed
 se pleriqz qui t si t rebz
 transeutibz fiducia neq
 qua ponit ai tn sibi me
 adusq necessarios aliunde
 assut mete tacta letant
 Qua iure dubiu no est

q̄ tūto quisq̄ m̄ḡ dolet
q̄ desint eterna quāto ma
gis gaudet q̄ assint te
poralia t̄ qui m̄ḡ dolet
q̄ desint tepalia cerāq̄
expectat ut assint et̄na
hor itaq̄ de trem̄b̄ reb̄
gāudiū bt̄us iob nō se ha
buisse testificas subiūgt
dicens Si letata su sup
mlt̄ diuitiis meis t̄ quia
plurima cepit manḡ mea
Et̄ quippe iūci thūiq̄ pe
gnacof̄ c̄ma quō eā quā
appetit adhuc c̄atorib̄ sui
specie ḡteplari sm̄t̄ de
p̄nt̄ uite copia. Copiam
deputat q̄ uidelic̄ ml̄ ex
tra deū suffiat̄ meti que
uārit̄ deū querit̄ Et̄ ple
rūq̄ eib̄ ip̄a sua habudā
cia fit uel̄met̄ onerosa
q̄ hoc ip̄m̄ grauit̄ tolle
rant q̄ festinat̄ ad pu
am̄ īt̄me multa portat̄
Vn̄ fit ut her̄ cū idigētib̄
p̄p̄m̄b̄ deuote parāant̄
quatē dū sumit̄ iste qd̄
nō habz̄ disponit̄ ille q̄
ampliḡ habebat̄ n̄ fuit̄
uacūq̄ ē uiator̄ uacūq̄
ambulet̄ nec eū quē
tardāe t̄ uia potat̄ mi
mū onq̄ grauet̄ Electi
ergo d̄ml̄ta habudācia
m̄me letat̄ quā uidelic̄

q̄ amōe celestis p̄romā
aut laetudo dissipat̄ aut
despiciendo deserūt̄ Et̄
Si uidi solē cū fulgeret
t̄ lunā m̄cedere dāre et
letatū ē in abstodito cor
meū t̄ osculatq̄ su manū
meā ore meo/que ē em
uquitad̄ maxima t̄ negato
grā deū altissimū **Inc̄er**
tu nō ē q̄ uideat̄ her̄ hūa
ria hom̄b̄ m̄steriis depu
tata celi milicie uocatur
In quorū cultu multos nō
iūm̄ḡ s̄ptūa teste cecidit̄
se sic s̄ptū ē Adorauerūt
vniūsa milicia celi Et̄ q̄
sol t̄ lunā alit̄ uidet̄ aduū
alit̄ aduenerat̄ eo mōe
quo a cultorib̄ suis ue
nerari solent̄ s̄dem et̄
hūaz̄ beat̄q̄ iob nequaquā
uidisse se phibet̄ neglecta
tū fuisse cor suū nec os
culatq̄ manū ore suo In
qua uidelic̄ osculacōne
quid aliud quā grā uene
racōf̄ exprimit̄ Quod si
ferisset̄ vniūa hoc iūsta
te maximā t̄ dei negatō
uocat̄ Et̄ p̄quā tanta
de se loc̄ sup̄iorib̄ uirtutū
culmā narrat̄ quid
nūc̄ m̄m̄ meorat̄ si solē
ac lunā nō se adorasse
manifestat̄ Vn̄ p̄standū

Cap
3

De intellectu 3

est q̄ p̄ quā mauro nō h̄
 buisse fiducia nec in mul-
 tis diuicijs letatū se fuis-
 se testat̄ adhuc ad subli-
 mōr̄ duat̄ ut tato nob̄
 magis exudiat quato de
 se aliqua subtiliḡ narreat
 Aut em̄ Si uidi solē tū ut
 fulgeret & luāz̄ m̄cedete
 clare & letatū ē in absto-
 dito cor̄ meū Quid hoc
 loco uidē d̄r̄ nisi desiderū
 ter̄ intueri Non t̄ p̄b̄ta ait
 Amiquitate si q̄sp̄xi i corde
 meo nō ex̄ audiet̄ deus
 Que m̄mirū uiquitas̄ t̄dē
 ex̄p̄ri nō posset si nō cō-
 sp̄cet̄ m̄to r̄de Sz aliud
 ē uidē p̄iudiciū aliud p̄
 appetitū Beata ergo iob
 fulgete solē & clare t̄cedē
 te luna nequaquā uidisse
 se p̄hibet ut se d̄mōstr̄et
 p̄nt̄ luc̄ specie nō appetit̄
 se Ar̄ si p̄j̄ despectū t̄rene
 sue habudacie patent̄
 m̄smuet̄ Quid d̄c̄a q̄ ne
 quaquā t̄auro letat̄ sū
 qui t̄p̄a q̄ luce corporea
 delectat̄ nō sū Sz et̄m
 uixi p̄ quā oīa p̄nt̄ uite
 oblectam̄ta desp̄ciunt̄ p̄
 liū luc̄ m̄t̄ne dulcedine
 ab hac̄ exteriori luce am̄
 quasi a tenebris̄ aut̄unt̄
 multūq̄ seā̄ m̄t̄isec̄ q̄ t̄
 d̄t̄ ne huius̄ luc̄ q̄ fulget̄

opt̄isec̄q̄ delectatōne
 r̄cipiant̄ lux̄ quippe uisi-
 bilis̄ si t̄raute diligitur
 a lucē uisibili cor̄ cecat̄
 q̄ quato extra se m̄hi-
 ans̄ aū q̄ fudit̄ tato am-
 plius̄ m̄ m̄t̄m̄ obtutib̄q̄
 r̄uberat̄ Vn̄ sol̄ertes̄
 quic̄ i corporē sensib̄
 m̄m̄ ad exteriora dila-
 bant̄ q̄ t̄m̄uo studio m̄tra
 m̄t̄e suā occulta custodia
 discipl̄ne se colligunt̄ ut
 tanto magis̄ m̄ueiant̄
 m̄teriq̄ m̄tegr̄i quato m̄ḡ
 sūt̄ ext̄eriq̄ fusi hoc̄ et̄m
 m̄ uiḡōe discipl̄ne m̄tra
 m̄t̄is̄ sue se archana cō-
 st̄p̄erat̄ qui ext̄erioris̄
 uite uice appetitū fugies̄
 dicebat̄ Sic h̄ōis̄ nō ḡu-
 p̄ui tu sū Quid ergo
 ap̄ut̄ p̄p̄h̄az̄ d̄r̄ d̄re h̄ōis̄
 nō ḡcupiui hoc̄ desemet̄
 ip̄o beata iob ubīs̄ alijs̄
 asserit̄ quia fulgete solē
 & luāz̄ m̄cedete clare nō
 uiderit̄ atq̄ ex̄ h̄ōis̄ m̄cor-
 dis̄ abdit̄ letat̄ nō sit̄
 q̄ m̄mirū gaudere nō
 poterat̄ del̄h̄ōis̄ que p̄delec-
 tatōm̄ desiderū nō ui-
 debat̄ Si uō cūta h̄er̄
 que iuxtā histor̄iā trac-
 tadō t̄ras̄c̄iq̄ p̄ allegōie
 q̄ m̄st̄er̄iā p̄st̄ent̄m̄

Quid in hoc loco aurum aut
primum nisi peritiam intellexit
et ingenium. Quid obrisum
nisi metae que dicitur igne
amoris excoquit semper
se suat claritate pulchri-
tudine cotidiana in nouitate
ne feruoris. Nescit enim
metas pro parte ueteste
que studet desiderium se
inchoat hinc nam per pau-
tu de Renouatione spiritu metis
uestre hinc perita qui ad
perfectiorem iam animam pue-
nerit quasi inchoatis dice-
bat. Dixi in me cepi. Quia
uidelicet silascessit ab incho-
at hinc nolui ualde ne-
tesse est ut inchoat nos cot-
tidie credamus. Nec abhor-
ret a uerbo ordine quod au-
ro dicitur ingenium designat
quod sic inchoat aurum
supponit ut feruorem desuper
ordo disponat ita clara
stip ingenium in diuis mu-
neribus humilit substatuere
et distincta super se gratia
dona papuit. Et nisi quod
simile aurum cum sapientia
haberet quidem in me di-
piss. Sapientia abstonsa
et thesaurus inuisus quod uti-
litas inuisus. Si autem
viri robur suum auro non
deputat quod quolibet
ingenio fulgeant nil se

esse ex suis uiribus pensat
et cum sentie sua ualere
possit per ingenium sonet
nobis cupit quatenus lumine
ingenium more solis primum
illuoret locum in quo orit
et per modum ceti atque pre-
cedo dicitur sine si in
cedo cognoscit alios se
metipsum nescit ubi solis
radius ubi orit tenebras
et ingenium itaque uirtute
ad cognoscendum peritiam in finita
te dicitur atque ex omni
sue magis magis cognoscere
quales sunt. Aurum ergo ro-
bur non credit si in accepto
ingenio fiducia non habet.
Quod saltem bene admonet
ait habe fiduciam in domino
extoto corde tue ne mit-
taris prudentie tue. Sicut
ergo. Si putauit aurum
robur meum et obrisum dixi
fiducia mea. Ac si apte
fateat dicit. Nec a uer-
tat intellexi meo ingenio
tribui nec metae per se
me egisse hoc quod put-
taui. Qui adhuc subtilis
humilitate nobis sui cor-
dis in simiis adiungit di-
cens. Si letatus sum super
multis diuitibus meis et
quod plura cepit magis

mea. Cui multas diuitias appellatas per significat
 cor credimus nisi habuda
 ra racuma q' filioz. Que
 queret mang' tuenit
 cu' hec cogitaco tracta
 tis g'ignit' hab' etem
 Salom' sapie' diuitias
 q' teplat' ait Corona sa
 pie' cu' diuitie eoz. Cui
 q' diuitias no' metalla
 trena s' prudentia noiat
 illico p'traietate subdit
 fatuitas stultoru' i' preu
 dentia. Si em' coronam
 sapie'cu' trena' diuiti
 as dicit' prudubio fatui
 tate' stultoru' paup'tate
 potiq' qua' i' prudentia fatu
 tue s' du' fatuitate' stulto
 ru' i' prudentia subdidit
 sapie' cu' diuitias q' preu
 dentia dixerit i' dicauit h'is
 in se paulq' stie' diuitias
 q' teplat' q' teplaconez
 sua q' sudaco' huane fra
 gilitat' huilab' ait h'eng
 thezauru' istu' tuasib' fidi
 libus' d'ultas itaq' apud
 nos diuitias repim' cu'
 doa' habuda' tib' intellige
 re sacra' eloquia tuesti
 gando p'apm' q' atq' m' h'is
 plua' nec tane' sibi met
 diuisa sentim' q' No' e' at
 fetura leticia i' diuis pa
 g'nis ut focia' ut multa

agnosce s' q' g'ignita custodie
 Na' qui bene intelligit q'
 intelligedo' debeat agnos
 at' Quato em' intellectu
 laiq' excedit' tato ad ex
 p'eda' opa empig' ligat'
 Vn' in ex'angelio ueritas
 dt' Cui multa' datu' multa
 querit' ab eo. Et au' q' meda
 uerit' mltu' plq' petet ab
 eo. Deputes' igit' intelli
 tu' data' quasi p'etumaz
 mutua' quo plq' nob' credit'
 ex'beignitate' eo debito
 res ampliq' tenon' i' ope
 Et pleriq' eade' itellige
 tie' accepta' pecunia' cu'
 adusuras' auditorib' dat'
 amittit' n' caute tribuat'
 Neq' em' negliget' i' tue
 du' e' q' p'ph'ia' filij tu' m
 i' ordane' ligna' cederet
 vni eoz' feturib' ex' maub
 rio' i' p'fudu' lapsa' dispa
 ruit' i' fetru' quippe m
 maubrio' est donu' itel
 lectu' i' corde' ligna' uo'
 phor' cede' e' p'raue' age
 tes' m'epare' Quod nonu'
 qua' du' flupe' agit' du' lap
 sus' uane' iste' m' accepta
 eaz' sapia' no' uicat' i' fet
 ru' taqua' p'dit' q' ex' d'is
 soluto' ope' intellige'cu'
 fatuat' Qua' p'fetto' m
 tellig'cia' ad hoc nouiq'

dari ut an dant oculos
ex bona debeat accione
estitui vñ t rce qui fer
ru amiserat clamabat
heu. heu. heu. dne mly
ipm mutuū accepam ha
bent em hoc electi ipm
ut si quando eis in sua sci
encia furtive uane yte
culpa subripit ad cor
uelocit̄ redeant t quid
quid in se an districti iudi
cis oculos dāpnabile in
ueniūt lacrimis mscant
Qui stetes nō solū caute
aspiciūt mala q̄ gmisert
s̄ de accepto mune que
redde est tōa debuērūt
q̄ mirru tato se ampli
us p̄tores sentiūt quato
ex neglectis bomb q̄ a se
poterāt debitores tenēt
Perte exq̄ qui ferru p̄di
dit clamabat heu heu t
hoc ipm mutuū accepit
Ac si dicat aq̄llū a p̄disso
lūoz negligētia p̄di
q̄ ut p̄ bona opa reddēz
exgrā creditoris acce
pi. S̄z nūquā deq̄ mēte
deserit que ip̄tis se
ueat̄ agnoscat vñ et
mop eliseus ueniēs
lignū deorsū mittit t
ferrū in fēcie attollit
q̄ uidelic̄z redeptor mē
pie nob̄ ēspiciēs cor p̄
tatois humiliat t ei qua

amiserat itelligētia re
format lignū merx̄ t
ferrū releuat q̄ cor af
fligit t stētia rpat vñ
bene alia trāslacōe dicit
q̄ q̄ fecit lignū atq̄ ut
huit t sic ferrū sustulit
lignū nāq̄ q̄ m̄ge o
cor ab elacōe ḡere lig
nū ad ma iace ē. elatū
cor magnitōe ut dyp̄g
p̄e m̄stēnt̄ hūiliare
atq̄ illico ferrū ad s̄ficia
em rdit q̄ ad usū ex̄ita
tōm̄ p̄sme itelligētia
ēērit q̄ q̄ quo donū
intellecto q̄ accipit uip
cū tot difficultatibz custo
dit̄ curadu quippe est
ne ois torpeat curan
dū ne tēp̄itacōe opis
uico elacōf oumescat
s̄i uiri m̄me exultat
cū ḡnoscat q̄ faciūt s̄
cū faciūt que ḡnouerit
t si ḡgaudent itellige
do n̄tuncā largitatis
meretes tamōn q̄ uide
rat̄ debitū opis ut ui
deliḡ accōe p̄soluat q̄
eis p̄rogatū ē t ḡm̄co
ne. Stultū nāq̄ ē debi
tor q̄ gaudēs pecūias
mutuās accipit t tēp̄
quo reddē deat nō atte
dit̄ d̄dērat̄ at̄ leticia
acapiendi q̄n̄ solliciti p̄

uideria est gstituta temp
 reddedi cogitat. Quia
 uis iusti uiri ihyb que
 uigilant intelligit. secu
 ra leticia no extollit
 dicat recte. Si letatq su
 sup multis diuinijs & qz
 plura cepit manq mea
 At si apte dicet. Nequa
 qua me meo locu pleto
 ex iusticia uirtute credi
 di quo recta que age
 debui est mltia ggnoui
 nec intelligetia cor ex
 tollit qz illud gsideraco
 debite opaco mib pres
 sit. Saedu uo est quia
 plexuqz gbingit ut cu i
 telligetie altitudo pa
 pit cu semetipm aug ual
 de sollicita abelaco mib lap
 su teneat. Sz cu mira
 que intelligit est opari
 cepit eo no non uqua
 quo foras ondit. labor
 atqz in suis actibus se te
 teros pnce gloriatur.
 Beatu uis iob sic itel
 ligetie auru no extollit
 nec lumen qz an huanos
 oculos mire opaco mib
 eleuauit. Vn t apte sub
 iungit. Si uidi sole tu
 fulgeret. Sol qpe in
 fulgore e. bonu opus
 t manifestat. Septu na
 qz e luceat lux uera co
 ra hoibus ut uideat.

opa uera bona t glorifi
 cent patre uestru qui
 in celis e. Et rursu. Sit
 lubi uestri p mudi t lu
 terne ardentes. Quod ei
 ni hoc loco fulgete sole
 id i euangolio luc mib ar
 detibz designat. Bonu
 quippe opz cu in medio
 pfidoru luz lucna ar
 det in nocte. Cu uo in
 ecclia esplendz sol fulgiz
 midie. Bonu opz si ad
 huc tale e qz soli mali
 mirat. Lucna uidelicz
 i nocte e. Si at ita pfiat
 ut mirari a bonis ac p
 fectoribz possit. m mra
 sol e midie. Bonu opz
 cu p actua uita copis
 luz quasi lucne more
 lumen ex testa esplendet.
 Cu uo p sola uirtute me
 tib iteplatoe attollitur
 quasi mod solis de celo
 uerob lux uidet. Quia
 uis mltia beatz iob hospi
 tali t ac me dese bona
 narraueat que pfecto
 tato adhuc mima qua
 to t coporalit nouerat
 gesta ad uirtu spualiu
 culme metf oculu suo
 tanis pfecto mib sue me
 mimit t luce exploru
 qua de se alijs tribuit.

De fama &

De luno op. g.

sole uocauit. Sicut uero
nonnulli qui cum bona aliqua
faciunt uirtutum suarum
partem obliuiscunt et cordis
oculum in consideratione bono-
rum operum que exhibent
figunt atque eo se iam sanctos
existimant que inter bona
que agunt malorum suorum
iniquis et fortasse adhuc
repleti sunt memoria detri-
nati. Cui si districtius
iudicibus uigilant atten-
dent plus de malis suis
metueret quam de imper-
tibus bonis exultarent. plura
inspiciunt quod de his que
adhuc eis agenda sunt
debitores tenent quam
quod operantes quedam iam de-
biti parte soluiunt. Neque
enim absolute est debitor
qui multa reddidit sed qui
omnia nec ad brauium uicto-
rie peruenit qui in magna
parte spectaculi uelociter
auerit sed iuxta metas
ueniens in hoc quod est reliquum
deficit nec ad quelibet
destinata loca profectibus
rechoando potest longum
iter cape si non est totum
ualeant consumere. Cui
ergo eterna uita queritur
quid aliud quam quedam
itineraria agimus per que ad
patrem festinamus. Sed quod
potest quod accipimus multa

si ea que ad perueniendum
stat negligimus reliqua
more itaque uiatorum neque
quam deum aspiciunt quatu-
lam iter agimus sed quatu-
sup est ut pariamus ut pau-
lus per fiat per exitum quod
nidesmet et timide ad
huc attendit futurum. Am-
plius igitur de bonis inspicere
bona que nec dum ferimus
qua ea que nobis iam fecerit
se gaudent. Sed hoc hor-
tuana inuenit ut
plus ei intueri libeat
quod sibi in se placet quam
quod sibi in se displicet.
Eorum quippe oculus cor-
dis dum laborare in insidi-
coe sua metuit quasi quod
da stratum delectationis
maius ubi mollis iaceat
equirit. Atque idcirco que
comoda de partibus bonis
sit affectus intelligit sed
que dampna de neglectis
patitur nescit. plerumque
enim hoc uicio temptat et
electi plerumque eorum cor-
di suggerit ut bona que
fecerunt ad amorem euocet
et securitatem in leticia ex-
ultet. Sed si uere electi
sunt ab ea in qua sibi pla-
cet metus oculorum diuitum
omnes in se de partibus bonis
leticia deprimunt et de his
que se magis egisse intelli-

gut tra
na epe

qui tristitia redit idcirco
 nob se estimat t pene so
 li boā sua que i se uideā
 oibz ad exoptu pbenit huc
 e q paulz dū exopta i se
 bona pponet t sola ad
 huc reliqua q eent exopte
 da cogitaret dicit Ego me
 no arbitrio apphediisse huc
 e q ut possit se de bonis que
 agebat hūilitate studebat
 ad am pteita mala iduce
 dices Qui sū fūi blasphema
 t pscutor t gatumeliosus
 Qui t si aliqū dixat. bonū
 certame certauit cursu co
 sumauit fidem suauit utue
 dū sumope e quia eo illud
 tpe in tulit quia exopte
 distessurū se eā ggnouit
 Ibi quippe pmissit dicens
 Ego em iam debilioz et
 tēpū mee solucōmō instat
 Sic ergo ad meōria p
 fectorū reduxit opibz tū iam
 puidit ad largitatē spaciū
 imme subēe tēpōa opaco
 nibz Sic em dū uiuimz
 debemz boā nrā a meōria
 ipelle ne extollant ita
 appinquate exitu plexū
 q ea ad memoria iuste
 ruocamz ut fideliz fidu
 cia pbeat t despaciū tiorē
 pmat Qui t si corinthoz
 boā sua enuando nar
 rauit illos gfirmare

studuit no se onde Nam
 qz eade bona no inse at
 tendet patefacta tribu
 latioe ppe teptatōf edocu
 it qua exopta subuxit
 ppt quod placeo m t m
 mitatibz meis ut ergo
 discipulos instruet de se
 summa referēbat ut uero
 se in hūilitate custodiret
 q fiducos oculū no i uirtu
 bus suis s i infirmibz sup
 erat habent itaqz p m
 sti uiri ut boā quide q a
 gnt uideat t bi tū pege
 rint ab eorū meōria o
 culos autat Nūc pbe
 atū iob dē Si uidi solem
 tū fulget Ac si apte di
 ceret Opz meu ecē tū
 alyb exoptorū luce tri
 buit ad p sup comō gfrāz
 no attendi Qui dū de
 eo extolli timu ab intū
 endo eo oculos auti Se
 t luāz mēdete clare
 post pmissu solem apte
 qz mēdēte clare luna
 subdidit q uidelicz p opz
 bonū fama laudabilis se
 quit p q qua celebre no
 me in hac pntfuite noc
 te posside Si em uerū
 e quod quida putant
 illustratōz luāz p oclū
 ctulu a radio solis acci

Fide fama / 4

pe ut possit luce noct
nis cordibz cur sibi op
hibere Ab huius signifi
tatione ordine hęc qz
suspicio nō abhorret
fama qz a bono ope in
res accipit t̄ fauoris
grāz quasi claritatem
lūis appēit Est aliud in
lūa qz p̄ similitudine bona
appēnti fame quemat
lūp nāqz eius est intene
brarū tempore iter am
bulatibz ondit qz t̄ dū
aliena uita lūp laudis e
mitat alios ad op̄tendi
boni op̄is studiu illustrat
Cūqz illius op̄imo clara cō
gnoscat hūc quasi in uti
ne quasi p̄genti exemplū
p̄bet S̄z nonūquā op̄us
qz aliena op̄imōe sumit
m̄qz in uido desiderio tāto
fomat Nā in firme me
tes cū bona de alijs audi
ūt aliquādo se ad op̄aco
ne rāz nō amore utunt
s̄ delectatōe laudis acce
dūt Et p̄fecto liquet quia
sicut nature solis ē ut qz
attigerit accedat t̄ sicut
ita luxuris ignis ē p̄m ut
qz attigerit exurat q̄
dem s̄ exuredo hūidū
reddat Ad uita ergo bonā
alios p̄amōe dei affec
tū recti op̄is alios amor
laudis inflamat S̄z cū

recti op̄is affectu t̄endi
m̄ quasi p̄ uine solis aui
uorū hūore suam t̄
uō que ad op̄q bonū lau
dis amor puocat gūpita
fama quasi lūa attingit
qz uidelicet eius am̄ t̄ acce
dit t̄ esoluit Accedit s̄z
ad op̄acu op̄is esoluit
uō ad gūpistētia fauoris
plexūqz tamē ad op̄tēda
op̄a aliena nob̄ utiliter
exempla p̄suadent t̄ cū
mete hūili op̄imōibz ali
ene bonā suscipim̄qz m̄a
ūt ad meliō bona p̄duā
m̄qz ut ad bonū mala per
mittam̄qz Cūqz nob̄ de ui
ta p̄p̄mi fame splendor
irradiat m̄es m̄a ut p̄
dixim̄qz que ad optinen
dū utunt t̄ se dirigit q̄
in lūe lūe excessū p̄mit
S̄z sicut ex aliena op̄imōe
p̄ficim̄qz sicut p̄lexūqz si lau
dibz fame n̄re intēdi
m̄qz a utute uatiam qz
dū delectat̄ aiḡ in hoc
qz de se opt̄inēqz haberi
q̄sidat illud obliuiscitur
ad quod in t̄orsū anhelā
bat Quia igit̄ sicut uirū
utelligēcie stercia nō co
rupit d̄ mlti dicit̄ q̄ fau
dere desepit Quia uō
cū magnū op̄is nō t̄ fa
uit sole fulgere nō uidit

Cap 6

Quia at dū nō firma lau-
 dabilis exultat dare in-
 cedete lunā mīme atq̄
 dū sūt em̄ nonnulli quā
 eo melacōe torruūt quo
 p̄ subtile intelligētiā
 uel que nō faciūt bona
 q̄ opus sūt hū mīmū sē
 mlt̄ dīcīs letant̄ tū quibz
 sūna i tēlligēdo xp̄iūt
 atq̄ telacōe ip̄s iūueti
 bz corūpūt. Et uō nonlli
 quos i tēlligēcia quide nō
 eleuat s̄ exhibita opaco
 exaltat. Cū dū arborē
 suās respiciūt apud mete
 sua sibi cetōb dedignādo
 p̄ponūt hū uidēlig t̄ si
 mlt̄ diuicijs nō gaudeat
 sote fulgētē uident. Et s̄
 nonlli quos nec opaco p̄
 extollit s̄ tū laudatū ab
 hoibz p̄ hac eade bona op
 acōe sep̄int ip̄s hom̄ fa
 uoribz deuicti quasi ma
 gnos se q̄sda in sua cogi
 tatione aspiciūt atq̄ a cor
 dis custodia dissoluitur
 hū p̄fecto t̄ si fulgētē
 solem uidere noluerūt
 luāz tamē incedete da
 re aspiciūt q̄ m̄ hū iū
 te tenebras dū in op̄im
 omibz sue claritate am̄
 defigūt hūilitatē q̄ dū q̄
 ex noctno luē amittūt
 t̄ iūctos luāz se nō uidet
 q̄ semetip̄os nescit̄ iūpuit

dū metibz oculos intrasi
 toribz fauē figurat. Et
 p̄fecto ē hom̄ sic in me
 ta eo aspiciunt arbusta
 rūsuis q̄pe futūe arborē
 p̄q̄ m̄scie p̄ modū tortu
 atq̄ ad extremū p̄duat
 t̄ rāmb. sic mīmū sic vni
 uersū i v̄tq̄ succrescit op̄a
 tis. Sicut nāq̄ itellige
 tia orit̄ in opaco atq̄
 ad ultimū qualescit usq̄
 ad p̄uētā magni latitudis
 Et cū q̄libet sua intellige
 tia extollit arbor que ori
 ri potuit in semē putru
 it. Cū uō p̄ opaco bona
 elationibz peste torruūt
 quasi iā orta fuerūt. Cū
 aut nēq̄ intelligēcia nē
 q̄ opaco corūpūt s̄ ex p̄
 tete magnitudine dū fa
 uor laudatū sequit̄ atq̄
 ab statu suo bene opatis
 am̄ aūtū linguarū ue
 tob arbor p̄tulit t̄ omē
 q̄ mea robustū creueat
 tepestas fame radicibz
 euulsit. Quo em̄ arbor
 atq̄ ad sup̄iōā surrexit
 eo uetorū om̄ uehem
 tiūb sentit q̄ quo plus
 quisque i bonā opā attol
 lit eo ampliori ab ore
 laudatū flatu fatigat̄.
 Si itaq̄ adhuc arbor in
 semē ē metuedū ē ne ip̄a

facie gignitoe putrefiat
si at ad uultu pdyt cura
du e ne hac elacof mag
tangat atqz uiriditat sue
actioeb arefaciat Si aut
ualeti robore ia adalta
se subleuat ualde fomion
du e ne hac admoue lau
dis uetqz quior radicitq
euellat Ez mt het stie
du e q ne imodat lau
dibq ruamqplexuqz mi
ro rcoris mei modame
et detractombq lacerad
p mittim ut cu nob uox
laudatis eleuat lingua
detractib huiet qz
t arbor sepe q vniq ue
ti i pulsu ita pellit ut
peneu exiu posse uide
at alteriq eduis ueie
tib flatu erigit t q hac
expte inflexioz ptulit
ab alia ad statu redit
Vn t illa arbor alte radi
cata quasi me aduantes
uetos fixiq steterat que
dicebat p qtaq t igno
bitate p infama t boz
fama Sepe em laus
bene agentis auribus
insolent admota duso
ras smomibq p strepit
ptacitu mtq quada ptitu meti
elacof tepestate gignit
fitq ut hoc q amq de
huamib fauoribq gaudz
no facile exteriq ondat

si tam corruptos uim no
terent interis sentiat Et
sunt nonnulli quod ita laus
inflat ut usq ad uba ela
comib ptrahat Quidam uo
ut pdixiq hoc ipm pate
face quod eleuat exuber
at atqz audit suib proms
extollit s tamen usq ad
elacomb uerba no exent
t gaude se intalibq non
ondui Vn beataz iob quia
nouerat arrogante se
no solu nullomio inubis
s etia incogitacoe quoz
tacita mme fuisse p q
dixit si uidi solem cum
fulgeret t luxq mceda
te clare illico subdidit
t letatu e in abscondito
cor meu Qua uidelicet
attestacoe q nob i nuitur
nisi q magno metu t cau
spectacoe opq e ne mend
mea vnqua desuis lau
dibq ut tacita letet Quis
quis em quasi clauitate
lue fame me magnitu
dine gspiat sibi in ocul
to meti gaudiu facit
cui iste nisi se auctori
ptulit tuiq dono ut bn
opet pcpit et tamen
m eig mune de gra sue
laudis hilaresat Desper
to em honoe q ditoris
semetipm plq amare

quod tuiq p
Quis non
uic delona
pudant
in meliora p
os pnt
pone sua
quid utilit
ad est fauor
t laud de p
Quid r
e ut au
ta no pfit
fina laudab
ut si fatigat
ne imque a
in oculta p
vni quid
naq Sup
a cu desb
t exultat
u qualis u
os qualis
atit Audi
t compis dei
uimo homi
uatis laude
que hoc sol
quasi debra
at gta
tate huius e
aut m
et q falsa
aut cert
hu uic sit
aut he abe
uise sint p
uic hoiq

de pbarone

quacumque promissis letat
 Quibus nonnulli etiam si
 uiri de bona sua operatioe
 gaudeant. Sed cum phant
 ad meliora profectioe audie
 tes pensant. Nec iam deo
 primone sua sed de prioru
 gaudent utilitate quia a
 liud est fauores querere
 et aliud de pueritibus ex
 ultare. Quia in re neces
 se est ut cum audierint utili
 tati non proficiat metae magis
 fama laudabilis non ele
 uet sed fatigetur. **Cap. A** **U**em huius
 ne lingua attestatio lau
 dam occulta pulsatione
 regim quid de nob ipis
 sentia. **S**upbia etiam mes
 etiam cum de se falsa boadi
 aut exultat quia non apud
 deum qualiter uiuat sed apud
 homines qualiter innotescat
 cogitat. **A**udiam etiam de
 se omnipis dei despiciens et
 solummodo hominum querens in
 auditas laudes attollitur
 et que hoc solum quesierit
 quasi debrauius operis le
 tat. **A**t gratia si tor uerati
 ter huile est bona quae de se
 audit aut minime cognos
 cit et quia falsa dicitur me
 tuit aut certe si ad eum
 sibi uacat sit eo ipso for
 midat ne ab eterna dei retri
 bucioe sint perita quo her
 osidat hominibus diuulgata

pauetque uel uemet nec
 spes futuri muneris in
 mercede promittet transi
 torij fauoris. **Q**uia ex re
 agit ut electos a magis
 non laudem suam uiget
 get atque ab omni torpore
 sui rubigine merore co
 gitatos excoquat. **C**autus
 etiam confidit trepidat
 ne aut de his in quibus lau
 dat et non sunt magis dei iu
 ditum inueniat a de his
 in quibus laudat et sunt gre
 tens primu perdat. **V**n ple
 rusque fit ut sit in iustus
 ex laude sua polluit ita
 uix iustis audita sua lau
 de purget. **N**am de bona
 que egit ab hominibus perfer
 ri cognoscit subtile gra
 se ut dictum est extremi
 iudicij et tamen metuit
 et trepidat ad gratiam et erit
 et quia illic inest et phe
 sibile corrigit. **V**n em
 bona sua innotuisse for
 midat subtilitate futuri
 exanimis perimesces si qua
 in se mala occulta sunt
 amputat pauet namque
 si saltem talis deo non on
 dit qualis ab hominibus putat
 et neque gratia est ut ipse
 potuit innotescere in hoc
 deat remanere. **Q**uia em
 de bonis suis quasi etri

Unde p[ro]bat[ur] iustor[um] / A

bucoꝝ sibi facta estimat
nisi eis & alia que ab ipi
bq̄ nesciūt adiungat Vñ
vñ p̄ Salone de Sicut
pbat̄ in glatorio arge
tu & in formate que u
ita pbat̄ ho ore laudat̄
Argetu quippe ut auctu
si xpbu e igne q̄ sicutur
si pbatu uero igne decta
rat̄ Sic mimmē e et
sensu opant̄ Ita qualis
sit meo q̄ lauda ondu
Si em se audit̄ suis lau
dibq̄ extollit quid iste ali
ud qua ar auctu ut arge
tu xpbu fuit que uidelicet
sonap lingue q̄ sup̄sit Si
at fauores suos audiens
ad sup̄m iudicij q̄ sudat̄
redit ac ne de hys apud
ocultu arbitre q̄rauet
metuit quasi expurgato
rib igne ad maḡitudme
claritat̄ excessat t̄ vñ
intendū trepidat̄ susti
net inde claris fulget
Beatus ugit̄ iob q̄ neq̄
qua se de opacoē ptulit
fident̄ d̄ Si uidi solem
tu fulget̄ Quia uo huc
a iudicij interioris i tuitu
fama laudabilis no dicit̄
adiuipit Et luaz incede
te clare Quia opionis
sue gra am de uici nec
tacita cogitacoē p̄missa
p̄tin̄q̄ subdit Et si letatu

e in abscondito tot meū
¶ Et q̄ p̄lexuq̄ in glorio
meb̄ du transitolo fauol
no xmit̄ ad hoc usq̄ per
trahit̄ ut laudet̄ ipa qd̄
facit Codicem q̄ p̄missa
e qua de q̄ ḡtue submis
tur Et si osculata su ma
¶ nu mea ore meo p̄ma
nu quippe opacoē p̄ ob ar
loauo designat̄ Sic p̄ sa
lemone de Abstondit pi
ger manu sua subastella
sua & laborat̄ n̄ ad ob
suu porrigit̄ ea pigro
labor e manu sua ad ob
porrige q̄ desudiosq̄ quisq̄
que p̄dicator nec uult
opari qd̄ d̄ manu q̄pe
ad ob porrige e uoti sue
ope q̄ d̄ d̄ manu ex
go sua osculat̄ ore suo q̄
laudat̄ qd̄ facit & testio
p̄pe loauos sibi ututem
tribuit opib̄ Quia in re q̄b̄
despiciat̄ nisi is qui ipa
opandi munā laudat̄
Vñ vñ p̄ egiu p̄dicato
re de Quid at̄ habes
q̄ no accepisti si autem
accepisti quare gloriā
quasi no accepis Sancti
aut uiri sciūt p̄ p̄m pa
retis lapsu de corrupti
bili stirpe se editos et
no utute ipa s̄ p̄ueniente

Cap
8

A. Sicutus amedus

supna gra ad meliora se
uota ut opa gmutatob
t qd qd sibi mali mee g
nosant de mortali p
ne sentant meritu Quid
qued in se boni ipituit
i mortalib tpe gnosant
donu eiq de accepto mu
ne debitoes fut qui et
pueiend dedit eis bonu
uelle q noluerat t subse
quedo gresset bonu posse
qd uoluit Vn bene probet
dicit Adrauert uiuente
in secula seculor mittetes
coronas suas an tronu do
mini Coronas naq suas
an tronu dm mitte e cor
tamnu suos uictorias no
sibi tribue s auctori ut
ad illu rferat gloria lau
dis a quo se scit uires ac
ape t tamq Beata ergo
iob quia sic bona que opata
e narrat ut nec sue op
atom tribuat s ad aucto
ris laude Eceat manu
sua ore suo osculatu fuis
se se denegat Ac si pate
ter dicat Ego mea opera
faqua mea no pfero quia
auctoris sui gresset negae
quiat quisquid sibi tribuit
quod opat Vn t ptm sub
dit Que e iniquitas max
ma t negaco gra deu al
tissimu liquet tm etem
qz illu negat cuius despecta

gra sibi uires boni opis
accogit Quod tpe qz et
uiquitas maxima uocatur
qz oe ptm quod existim
tate e spub nequaquam
pdit q a supno iudice ue
ma requirit presuptio
utut tpe tato gresset t de
spacone e quato longius
abhuilitate Cuius uires s
tribuit opus adiutoru no
erit auctoris fitq ut oo
ggresset pctor peat quo t
tpe hoc q e pctor igno
rat Sequit Si ofatusub
ad ruina eius qui me

oderat t expulsum qd in
ueniss eu malu Omnis
dei ee discipulis sola as
todia caritat pbat hinc e
em q p semetipat ueitab
dicit In hoc ggresset oes
qz mei discipuli est si
dilectoz huertit ad iute
Que mirra dilecto si
cor nrm uatit replet
duobz modis ondi solet
sz si t amicos ideo et
i micos ppt deu diligit
sz stiedu e qz imici di
lecto ff uedat custodit
cu nec de pfectu addici
m nec de ruina illiq le
tam Nam sepe idilecto
ms ymagine erca i mii
cu aig fallit sedz huc
dilige estimant si eius

Cap 9

uite q̄traiḡ nō existat
S̄ dilectōm̄ v̄m̄ occulte
t̄ uaciter aut̄ p̄uetā im̄
mici aut̄ cas̄ interrogat̄
Nec̄ etem̄ dese ad plenū
semetip̄ā mens̄ hoib̄ nes̄
cit̄ nisī cū que sibi adū
sariū credit̄ in defectu
ut̄ p̄uetā mutasse mō
dū sui stat̄ iuenit̄ Si cū
de p̄p̄eritate addicit̄ et
de calamitate se odietib̄
letat̄ q̄stat̄ q̄ nō amat̄
que nō vult̄ eē melio
re cuiq̄ est̄ stante uoto
p̄sequit̄ que cecidisse q̄
tulat̄ S̄ m̄t̄ her̄ sciendū
ē q̄ euenire p̄lexū
s̄olet ut̄ nō amissa cari
tate t̄ inimici nob̄ ruina
letificet̄ t̄ rursū gloria
sine iudic̄ culpa q̄tristat̄
tū t̄ ructe eo quosdam
b̄n̄ exiit̄ credim̄ t̄ p̄fici
ente illo p̄lexū t̄ iuste
opp̄m̄ formidam̄ quāt
re metē maḡ nec̄ eius
rā defectū exiit̄ ut̄ p̄
uetā addicit̄ si p̄ctū h̄m̄
cogitatio nō q̄ impō sed
quid̄ de p̄ō c̄ta aliō atte
dit̄ S̄ ad h̄c̄ suada ual
de necessariū subtilissime
distinctionib̄ examina
ne tū m̄ra odia exēdm̄
fallam̄ subsp̄e utilitat̄
aliene Si at̄ d̄ inimici mo
te gaudeū oim̄ nō est̄
p̄ta nō dicit̄ letabit̄

uista tū uidit̄ uindicta t̄ pi
orū S̄ aliud ē imp̄u ali
uduo t̄m̄cū p̄peti Nā sūt
plexū t̄m̄cū qui nō sūt
ip̄i t̄ sūt nonnulli ip̄i qui
nobis specialit̄ nō uidet̄
t̄m̄cū huana etem̄ m̄el
oēz que t̄m̄cū tollerāt
est̄ ip̄u t̄ m̄cū iquū pu
tat̄ quia eius culpā apud
cogitatiō sua luor̄ actu
sator exp̄gerat̄ quib̄lib̄
uero flagitū p̄mat̄ m̄q̄
m̄quū credit̄ si adūsariū
m̄me sentit̄ Quia m̄te
disternedū est̄ aliud eē
q̄ nobis aliud uō q̄ sibi
t̄ ceteras m̄ t̄m̄cū nos
Nā si aliū bonū ē sine
m̄a culpa forsitan eē nō
p̄t̄ nobis malū nec̄ oim̄
ia de eius ruina gaude
dū est̄ cuiq̄ nob̄ solū cer
tū est̄ adūsā tollerasse
Cū uō m̄ ac m̄torū hos
tib̄ p̄mitt̄ de excep̄tione
p̄m̄orū potiq̄ quā d̄ m̄
mici interitu n̄cē est̄
aiḡ ut̄ letet̄ Oportet
naq̄ ut̄ p̄ente adūsario
subtilit̄ pensare deam̄
t̄ quid̄ dem̄ ruine p̄co
rib̄ t̄ quid̄ iustie feriet̄
Nā cū p̄usu q̄z̄ oim̄p̄
deq̄ p̄cutit̄ t̄ ad ḡdoledū
ē miserie p̄cutit̄ t̄ ḡḡ
dodu iustie iudic̄ ut̄ nob̄

ductu sit pena moientis
p[ro]m[iss]i t[er]minu[m] in gaudiu[m]
ueniat exhibita equitas
iudicatis dei quatenus
p[ro]m[iss]i p[er]u[er]si homi[n]i ep[iscop]o
tamq[ua]m adu[er]sarij nec iudica
ti deo i[n] uer[ba]m i[n]iurati Be
at[us] u[er]it[as] iob q[ui] t[er]ra i[n] ad
u[er]itate odia p[er]fecte tal
cauit dicat Si g[ra]uisus
su[m] adu[er]saria p[er]u[er]si qui me
odit t[er]minu[m] exultauit q[ui] t[er]re
missit eu[m] malu[m] q[ui] uidelicet
t[er]minu[m] diliget d[omi]n[u]m adu[er]
sario t[er]re q[ui] doluit i[n] ma
li[ter] illiq[ue] i[n] p[er] ad bonu[m] creuit
ut nide iste ad b[e]n[e]uolentia[m]
cesset v[er]u[m] illu[m] mala que
mererat i[n] uemissent. Ca
p[itu]lo sepe nonnulli eos quos
sibi adu[er]sarios estimat ma
ledicte ferunt quo u[er]itate
nequaqua p[er]t i[n] quib[us] pa
tet apparet que mala si
possint facent q[ui] ea que
face nequeunt i[n] p[er]t[er]ri m[er]
me desistit Beatus iob on
dens se a culpa e[ss]e male
dictos alienu[m] secut[us] adu[er]
xit No[n] em[en] dedi ad p[er]ta
du[m] guttur meu[m] ut expe
teret maledice[m] aud[er]et
taret quippe si hoc optat
fieri a d[omi]no q[ui] i[n] p[er] face ut
omo no[n] posset uel si pos
se p[er]me deceret Na qui
maledicomb[us] i[n] m[er]tu[m] i[n] p[er]
tut quid aliud i[n] illo deu[m]
face uoluit nisi q[ui]d i[n] p[er] fa

te aut nequeunt a exuber
ant d[omi]no n[on] adu[er]sario
exoptant qua[m] t[er] si possit
inferre metuunt ne aut
p[er]trati h[er]itadij uel tene
ant aut iniqui app[er]eat
e[ss]e i[n] fut[ur]o Quid e[ss]e exo
deo dice occide que odi
n[on] apt[us] uocib[us] et am[er]e hoc
fac meo adu[er]sario q[ui]d me
nullu[m] face nec p[er]torez
detet In quib[us] p[er]fecto i[n] b[us]
pensandu[m] nob[is] e[ss]e ubi uix
iste legerat diligite i[n]
micos u[er]os ubi legerat
b[er]dicite t[er] nolite maledi
ce t[er] rursu[m] no[n] reddetes
maledictu[m] p[er] maledicto
Et exteri[us] no[n] audita sup
ne gre p[re]cepta suabat
q[ui]d hec i[n] me[ss]e illiq[ue] sanc
ti sp[irit]us afflat[us] s[er]uabat
Cui t[er] i[n] m[er] e[ss]e q[ui] p[er]torez
extra diliget nisi t[er] m[er]
eius uiu[er]et secun[de]m tot
tidie g[ra]uantes e[ss]e fami
liarib[us] adu[er]sarios tolleat
ret v[er]u[m] subiuxit Si no[n]
dixerit uiri tab[er]naculi
mei quis det de carnib[us]
eius ut saturem Que
miru[m] s[er]u[er] p[er]t quoz p[er]
misteriu[m] exuote redepto
ris intelli gi v[er]u[m] q[ui] p[er]
sa[er] eiq[ue] tab[er]naculi deca
mib[us] illiq[ue] saturat[us] app[er]et
ut iudei s[er] p[er] sequetes ut

Cap
10

med. sup. amica 2

tristiles credentes quia et
illi moliti sunt corpora illi
quasi consumedo extinguit
ue tibi esuriente miete
sua desiderant per cottiduanu
in uoluntate sacrificium de
eius carnibus facere. Et
ne solum historie uirtutem
sequentes pensamus quanta
fortitudine sit uiri aut ex
tra intraque sollicita ad omnia
partit. Quia si iuste age
libus aut unquam prole
tui cedet aut peratitudine
non gaudeat pro facto adusa
rius non habuisset. Et mox
quod uias uite tenuit ex
optatores sue mortis in
uenit foras patet adusa
rius protulit inque lateles
amor e at utque etiam
foris quepiam uide mala
que superat et inque tollerat
non hinc proferte aut mag
nitudo laus e adusa pe
ti et exteri fortit et in
rius clement. Na sunt non
nulla que inpa et fami
liarum gustaco corrigi
nequeunt sine culpa cor
riget atque ideo ut cor
rigete inquit ut non a
modo her ageret grauat.
Magna magisterij arte
dissilanda sunt inpa hac
dissilaco tolleranda que
grata nob illata tunc a cor
de laxam si mea tra

proios exata agnoscerim
In bene quod per Salome de
Cunctis firmoibus qui dicu
tur ne accomedes cor
tuo ne forte audias ser
uum tuum maledice tibi. Et
em tua gneria quia et
tu cet eo maledixisti alijs
Du em pensamus quales
ergo alios fuimus ee tra
nob tales alios mag de
lemus quia aliena iustia
et nobis vindicat quod mise
luste mea gneria accusat
Et foris non masit per
inque ostium meum uiatori paru
it. Quia teste paulo cari
tas pacis et benigna de
stribit pro parat aliena ma
la equanimiter tollerat pro
benignitate quod bona in cor
dis et pedis sua. In beatus
iob et paciet domesticos
maledicetes protulit et uia
tores atque pignos apud
se benigne suscepit illis
morum exempla tribuens
istis exterioru ope ge
res illis pro masuetudine
non gratia adreaste du ist
pro mag ad subuenedu pa
ta. In etem sancta re
deptore quibus huan pro
phetie spiritum intueb pro
ca meta quod illi mope
suabat. Quibus nob ad
monet dices. Dimittite

De anima qm dicitur
ii

et dimitte uob date et dabit
 uobis. Dare namq; nrm ad
 res pmet quas ex tereq;
 habemq; dimitte at ad re
 laxandu dolore que mte
 ruis ex aliena culpa gra
 p m q; **S**z stiedu e qz qui
 dimitte et no dat et si non
 plene opatz e meliore
 in parte me tenuit. Qui
 at dat et mme dimitte oi
 no maz nulla fecit qz ab
 omni deo munq; ex mau
 no accipit qz corde obligat
 malicia pferat. **A**udaci
 etem dz p q; aug qui elemo
 sma pbat qz o e qd datur
 deo ex dntis mete pstat.
 Cuncta itaq; malicie macu
 la ab interioi nro hoie co
 gitacomb i muta conetex
 tuda e quia nra iudiciis
 placare nescit oblaco nisi
 ex mudicia placeat offerre
 tis. **V**n scriptu e Respexit
 deq; adabel et ad munera
 eius ad tham at et ad mu
 nera eius no respexit. Re
 q; etem saccu eloquiū d
 respexit ad munera abel
 et ad tham muna no resp
 s; p q; ait qz respexit ad abel
 ac demde subiuxit et ad
 munera eius. Et rursudt
 qz no respexit ad cam demde
 subdidit nec ad munera
 eius. Ex dant q; ipe cor
 de id qd dat accipit. **W**itio

no abel ex muneib; q; ex
 abel muneā oblata plau
 erit. **S**peru; namq; ad eu dnt
 le respexit qui dabit qua
 ad illa que dabit. **V**n bene
 beatq; iob diciturq; nob ch
 pitalitat; gra largitate
 sua p q; etā ad usarios ptu
 it pacienā et benignitate
 sua qz ruine no exulta
 uit. **I**mici qz ubi male
 diab; pstatocob suos no
 ipeyit qz se uictos mtr
 seq; equant; tolerauit
 et demū hospitalitat; sue
 munificenā ptulit ut au
 dita s; naracomb eius
 ordine distam; quia ex
 terioā muneā ex mtrna
 cordis mudicia q; diuitur
 et ututu eius gteptio lec
 tore doceat qualis apud
 se eē deat in ex terioā
 bona alijs sub mstrat.
Sz quis se mē tanta utu
 tu culma stm eē no cre
 det. **R**uis no utruq; ipis
 tometib; teptaret; ut
 si qn ut homo delinquet
 delictū suū hoib; nollet
 i notest; et leue eē credit
 si quid i m mib; peccaret
 culpāq; sua mallet silen
 tio tege qua uoce gressiof
 apice. **S**epe namq; gtingit
 ut elatq; ututib; amq; di
 mta bona inestacoe p p

morum de se ipsi cognoverit
 et cognosci non velit si quis
 est quod reprehensibiliter facit
 Quas videlicet erroribus
 tenebrarum idcirco meos to-
 leat quod cordis oculum tu-
 mor gravat Unde beatus
 Iob ait tota ex omnia virtu-
 tum quod tam summa existit
 in operacione ut demonstrat
 quia humilis fuit in mente
 et perit subiegit Si absto-
 di quasi homo peccatum me-
 um et celavi in spiritu meo
 iustitiam meam et veritatem
 que vere humilitatis tes-
 timonia et iniquitatem suam
 queque cognoscere et agnita-
 voce confessionis aperire
 At gratia usitatum humani ge-
 neris vitium est et labendo pec-
 catum committere et commissum
 negando abstinere defendendo
 multiplicare Ex illo quippe
 lapsu primus hominum hoc aug-
 menta neque ducit ex
 quo patet radicem traximus
 culpe Sic namque ille dum
 lignum vetidum contigit
 abstodit se a facie domini
 in ligna paradisi In qua
 apostrophe scilicet quia deum
 latere non potest non late-
 di effectus describit In af-
 fectus intimat Qui cum
 requeret a domino quod de
 ligno vetido contigit

Cap. xii

illico respondit mulier quia
 dedisti sobria in ipso dedit
 in delirio et gremio ipsa
 quare mulier inquisita re-
 spondit dicens Serpens
 decepit me et gremio ad
 hoc quippe requisiti fuerant
 ut peccatum quod transgredie-
 do commiserat confitendo de-
 leret Unde et spiritus ille per
 suasor qui non est evocatus
 de adversaria non est de cul-
 pa inquisita Interrogat ita
 quod homo ubi est ut petra
 ta culpam expectet et con-
 fitendo cognoscet quia longe
 a gremio sui facie abest
 Et adhibere sibi utriusque
 defensionis solacia quia
 confessionis elegerat Cuius
 excusatione peccatum noluit uix
 per mitem mitem per se peccatum
 dicit et culpam quam tue-
 ri conati oblique ad am-
 domini tangere quod ipse peccati
 eorum auctor extiterit
 qui mitem fecit et eam cul-
 pa ad dominum referere qui spe-
 te in paradiso posuisset Cui
 enim ore fallentis dyaboli au-
 dicebat exit sicut dicitur quod
 deo esse siles et civitate ne-
 quiuere ad exordium sui tu-
 mulu sibi facere filium in
 culpa conati sunt Sic ex-
 go reatu sui dum defende-
 moluit addidit ut culpa

eorum atrocior discussa
 fueret qua fuerat perpetrata
 Vn nō q̄ huam̄ ḡm̄s ra
 m̄ exhar̄ adhuc̄ radice
 aaxitudme trahūt t̄ cu
 deuicio suo quisq̄ arguit
 subdefensio nū uerba qua
 si sub queda arboru folia
 abscondit t̄ uelut ad que
 da ex causacois opa ea se
 ceta facie ḡm̄toris fug
 du r̄ nō uolūt ḡgnosa quod
 fecit In qua uidelicet ocul
 tacoe nō se dno s̄ dnm̄ ab
 stondit sibi dicit q̄ppe ne
 oia uideat̄ uideat̄ nō at
 ipe uideat̄ Quo ḡtra tūq̄
 p̄tori iā exordiu illuaco
 m̄s e huilicad ḡfessionib̄
 t̄ sibi metipi iā peccate
 conuit qui malu nō excu
 bestit q̄fitei q̄ fecit t̄ qui
 defendedo accusare potuit
 accusando se uelut me
 defendit q̄ malu nō excu
 bestit q̄fitei quod fecit t̄
 quod defendedo accusare
 potuit accusando se uelut
 me defendit Vn t̄ mor
 tuo lazaro qui mole mat
 na p̄mebat̄ neq̄qua de
 emmiste s̄ ueni foras Et
 qua s̄ r̄ne q̄ gesta in
 illi ē t̄pe signat̄ qua
 lit nob̄ r̄susatem̄ in cor
 de Cu uidelicet mortuo de
 ueni foras ut nimiru ho
 i p̄co suo mortuo t̄ p̄mo
 le male ḡfuetudinis iam

sepulta q̄ ḡtra ḡstiam
 sua abstonsq̄ iā ē p̄no
 quicia a se ip̄o foras ex
 eat p̄ḡfessione mortuo
 em ueni foras dicit ut
 ab exausacois atq̄ occulta
 tione p̄ti ad accusacois
 sua ore p̄o exice p̄uo
 tetur Vnde d̄ p̄p̄a ab
 illa tanti morte fatmōis
 emmiste aduoco d̄m̄ qua
 si foras exyt̄ dū p̄natan
 correpta q̄d̄ fecerat accu
 sauit Quia ufi her̄ ocul
 tacof culpa i huano ḡne
 uelent̄ exereuit In
 beatq̄ iob dū dicit̄ si ab
 stondi p̄tm̄ meū mt̄ p̄o
 sui quasi homo hoib̄ q̄ppe
 eē p̄m̄ ḡsp̄at̄ q̄ ut ex
 paret̄ ueteris imitacois
 descendit Vbi apte sub
 dit Et celaū in sinu meo
 i uiquitate mea Septua
 etem sacra p̄lexuq̄ sinu
 pone p̄mete ḡfueuit sic
 uoce eate de p̄s̄b̄atorib̄
 meib̄ qui nob̄ natua qui
 dez̄ giuncti sūt s̄ uicio
 disuicti p̄ p̄sta dicit̄ Sed
 de uicinis meū septulu
 in sinu eor̄ Ac si apte
 dicit̄ An̄ mete sua r̄ci
 piat̄ hoc q̄ in meib̄ cor
 porib̄ se uicines opant̄
 ut dū nob̄ exteriū ex
 p̄te p̄uunt̄ n̄i interiq̄
 p̄fecte p̄uunt̄ Quia igit̄

¶ Sing secretu mell accipi
¶ In sinu iniquitate celare
e hanc castitatis latibu-
lis occultare ne p confessio-
ne de te de se p defensi-
one uelate Quo g tra
iacobus dicit Confitemini alt
uis p peccata uestra t orate p
uice ut saluemur Salom
on ait Qui abscondit sce-
lera sua no diriget qui
aut confessus fuit t deliquit
ea magis sequitur

Cap 13

¶ Sed me-
ter shedu e q plexus ho-
mies t culpas confitentur
t humiles no sut Na mi-
tos nolunt qui arguente
nullo peccatores se esse confi-
tentur cu uo de culpa sua
fuerit fortasse correpti
defensionis proceru q
runt ne peccatores esse uide-
ant Qui si tunc cu id spo-
te dicit peccatores se esse
ueraci humilitate cognosce-
ret cu arguitur ab alijs
esse se q confessi fuerat no
negaret Qua in re in-
dicia ue confessionis sunt
si cu quisq se peccatorem
dicit id de se dicit et
alteri no contradicit Naz
q scriptu e Justus i principio
accusator e sui no ma-
gis peccator si iustus uideri
appetit cu peccatores se qsq
nullo arguente confitentur
Sed confessionis ueritatez
pbat cu alt malu q fecit

¶ recepat sed si superbe de-
fendunt liquet quia peccato-
res nos ex nobis fite di-
cebamus Un sumope tu-
radu e ut mala q fecim
t sponte confiteamur t hoc
alijs arguetibus no neye-
m. Supbie quippe uicium
e ut quod de se fateri q
q quasi sua sponte digna
hoc sibi dici ab alijs dedig-
net Beatus itaqz iob qua-
te fuit humilitate ostendit qui
se t me aduersarios noue-
rat uiuere t tamen no ue-
rebat culpas uoce confessi-
onis apere Sed notad u
quod superius uirtutes suas
loquit inferioris peccati fatet
hinc em liquido demonstrat
qua uera de bonis suis
ueat dixerat qui noluit
tate de malis deo uirtu-
tes suas indicat mo culpa
q t petrauit t no tacuit
manifestat Un certissime
apparet quate mundicie in
omnis dei oculis fuerit
qui t intrauit mala ne-
gmittet t tamen q cu gmit-
te gignit hoibus no absto-
dit quatenus ei t iusticie
sit gloria dectinasse pec-
tatu t iusticie custodia
q no potuit dectinare
pdidisse Videat uir iste cui
libet magnas uirtutibus
suis in terte sublimis appa-

ret i p'tio suis d'netur
 teo qui uoluit castitate g'tine
 aa m'rat i'tegritate iu
 sticie m'rat iustera pie
 tate ego meo no m'ime
 admiror q' fessioz huili
 ma p'toru qua tot sub
 limia gesta ututu d'no ei
 quia p'firmat' uereturia
 p'lexuq' grauiorib' e' terta
 m'is g'missa p'ca p'de qua
 no admissa uitae t' vnu
 quodaq' malu' quauis ro
 bustiq' uitet' t'ame' huiliq'
 p'dat' Beatz ergo iob qui
 tot magnis opib' fult' co
 fitexi t' d'pa no' exubuit o
 stendit i'ututib' qua' hu
 lid' fuit q' ex huilitate u
 scara sp' auctoritas nascit'
 ut tanto foras m' metuat
 quatu' ad rexu' cu' ma' aq'
 pelationib' desideriu' non
 anhelat Expressa q' fessioe
 p'ti' x'ce s'bu' d'it' Si ex
 pau' ad m'ltitudinē m' ma
 t' despecto p' m' quoru' ter
 rut me t' no' magis t'raui
 nec express' su' ostu' d'at'
 na e' securitas cordis m'
 g'upistate habe' secularis
 Na si ad t'rena adipiscenda
 cor m'hiat securu' t'raquil
 luy' e' nullaten' p't quia
 aut no' habita g'upistat' ut
 heat ad aut ad epta me
 hui' ne amittat Et du' m'
 adu'sib' sp'erat p'spexa m'
 p'spexio' formidat adu'sa
 huc illuc q' quasi quibus

da fluctib' uoluit ac per
 modos uarios reru' alt'
 n'aciu' mutabilitate usat'
 Sim uero semel i' appetitō
 ne sup'ne patrie forti sta
 bilitate aq' figit' m'g' res
 teporalu' p'urbatoe uox
 at' Auct' quippe et m'is
 motib' eandē m'etone
 sua quasi queda' secretissi
 mu' sinu' petit ubiq' t'gmu
 tabilit' m'heret' t' mutabi
 lia t'cta t'ra'scendeb' ip'a
 ia t'raquillitate quiet' sue
 i' mudo extra mudu' est
 Excedit p'fecto oia' itero
 ne sumoru' t' auct' reb'q'
 quas no' appetit libtate
 quada' sup' e' sentit nec
 t'ep'itate reru' t'opalu'
 m'g' sustinet qua' m'tuet'
 foras q' t'era oia' q' g'cu
 pita opp' me' me' no' po
 terat despecta sub'iacet
 Vn' b'n p' p'ph'az d' Statue
 tibi specula ut du' quisq'
 speculat' summa sup' emi
 neat i' firmib' hinc' ex a
 batut' dicit Sup' custodia
 mea' stabo Stat quippe
 se' custodia sua qui p'sol
 lercia discipline t'comib'
 desiderijs no' succubit
 s' sup' eminet ut du' sp'
 state appetit et m'itatem
 m'fra sit ei o'e quod t'ra
 sit Tame' q' uix stud'
 quatalib' utute p'fecerit

Tunc regilli te animi bonoz
 12

tu in hac uita potu ad
huc epistola tam in
firmitas pmit. Vn scriptu
e. Quauis iymagie dei am-
bulet homo in uane gtu-
bat. plerumq agit ut gtu-
bet. exteriis t mptabili-
lis dicit interi. t quod
uane gtuari pt de infir-
mitate carnis sit quauis
q iymagie dei ambulat
deuitate metis quater t
roboret. mta diuio aduato-
rio t tamen adhuc foras
sacra pmat. huana. Vn
bene adhuc abacuc. Vn
vna sma ptulit aduiaz
fuiete. ut em. Et mtrou-
uit tremor. mossa mea
t subta me turbata e. utq
mea. Ac si apte dicit. No-
mea utq est in qua supig
raptq t pturbabit. maneo
t mea utq est in qua mfe-
rius turbor. qpe ergo sup
se mptabilis. ipe subse
ptabilis quia se se aste-
derat in quatu ad suma
rapiet. t sub se metipo
erat in quatu adhuc re-
liquias traheret in mima
ipe se se mptabilis
q mdei d ia gteplacone
traheret ipe subse ptur-
bilis quia subse metipo
adhuc ifm homo rmae
bat huic sme ad ppha q
tmet ait. Ego dixi meo-
ressu mtl mee oib homo

medax Cui responde potest.
Si oib t tu falsa q iam est
sma qua medax ipe ptu-
listi. Si uo ipe no medax
ua ia sma no exit quadu
tu verax eb no oib homo
agnoscat medax. Sed no
tandu quod pmittit. Ego
dixi meoressu mtl mee
p excessu ergo met est
semetipm transut tu de
hoib qualitate diffinit.
Ac si patet dicat. Defalsi-
tate om homi inde uera
sma ptuli. Vn ego ipe se
hoies sui. Antm uo t ipe
medax in quatu homo in
tantu at omo no medax
t quatu p excessu metis
se hoies. Sic itaq pfecti
oib quauis adhuc aliquid
tribulet. de infirmitate
carnis tollerant iam tamen
in hie q tranquillissimo ser-
to pfrunt pteplacone
mentis ut quitq accedit
exteriis in nullo turbet
interi. Vn beatus iob secu-
tate ste met. ondet piqua
dese tot ututu pdicame-
ta ptulit hoc quod pmi-
sm q secutq aduixit. Et
expauit admittit. mem-
nima t despectio p pma-
ru truit me t no magis
tatu ut egressu su ostiu
Ac si apte dicat. Turbat

Cap 14

Turbat q̄tra me optise
 sub alijs ip̄e in me intrinsecus
 i p̄turbabilis mansi. Quid
 n̄aq̄ hoc loco ostū nisi os
 dem̄ accipe p̄ hoc quippe
 egred̄ m̄ dū ubi quibus
 possū sc̄ta m̄i cordis ap̄i
 m̄q̄ t̄ quales m̄q̄ maneq̄
 iustia tales foris egredi
 m̄ p̄ lingua. Sūt uō nōnt
 li qui oīno despici metuit
 ac ne viles fortasse uideat
 sapientes uideri appetit h̄y
 cogit ostū m̄redi q̄ pul
 sati q̄tumelys qua magn̄
 ap̄ut se lateant loqueres
 denūciat dūq̄ p̄ ip̄ac̄ie
 uā uicti quēda dese que
 nestiebant ap̄uit taqua
 poris ostū egreduit v̄n
 beatq̄ iob dicitur q̄ oris of
 tū nō fuiss̄ excess̄q̄ p̄m̄
 sit tacui q̄ uidelic̄ ip̄ac̄ia
 turbatq̄ a domo q̄sue ep̄is
 se s̄ tacere nestisset. Sanc
 ti em̄ uiri i ḡmotos tep
 tate semetip̄os ondere
 oīno r̄fuguit t̄ cū audie
 tibq̄ p̄dēs nequeut etiā
 despici tacetes uolūt ne d̄
 sapie sue ontac̄e gl̄oriet̄
 Cūq̄ aliquid prudēt dicit
 nō querūt sua gl̄oriam
 s̄ auditorū uita. Cū uō q̄
 picuit quia auditorū uita
 loquedo lucat possūt tace
 do abstandit sc̄etia suā
 ad im̄tadē quippe uita d̄m̄

quasi ad quoddā nob̄ p̄portū
 signū c̄m̄. Ap̄e em̄ quia
 herode uidit nō p̄fectū q̄
 rē s̄ signa ut sc̄az uelle
 mirari r̄quisitq̄ ab eo ta
 cuit t̄ quia q̄stator tacuit
 ab eo r̄x̄is̄ ep̄uit. Sc̄ptū
 n̄aq̄ ē herodes at uis̄ ih̄u
 ḡauis̄ ē ualde erat em̄ u
 pies ex m̄lto tpe uidere
 eū eo q̄ audiet m̄lta de
 illo t̄ p̄pabat signū aliquod
 uidere ab eo fieri. Vbi et
 subdit̄. Ant̄rogabat aut̄
 illū m̄l̄t̄ s̄m̄om̄ly at ip̄a
 nichil r̄spondebat illi. Ta
 cens uero d̄ns quā sit de
 spectq̄ ondit̄ cū illic p̄m̄
 subm̄fext̄. Sprexit aut̄
 illū herodes cū ep̄atu suo
 t̄ illisit. Quod uidelic̄
 factū oportet nob̄ audie
 tes diste ut quocies au
 ditores m̄i m̄a uolūt q̄
 laudado ḡgnoste nō autē
 sua p̄usa mutae oīno ta
 ceam̄ ne si ontac̄om̄s̄ sci
 dio ūba dei loqm̄ t̄ illo s̄
 culpa que erat eē nō de
 sm̄at t̄ m̄a q̄ nō erat fiat
 Sicut fortasse aliquis v̄n
 noū q̄ quo corde quis au
 diat s̄ m̄lta sūt q̄ audie
 tis am̄ p̄dit max̄ie si
 auditores m̄i t̄ semp̄ lau
 dat qd̄ auduit t̄ nyquaz
 quod laudat sc̄et̄ v̄am̄

Scibo deo adultrato

Cap 16

inane loquedi glam poi
tator egi i fugerat cu
dicebat No em fui su
pluim adulteratos ubi
dei s ex sinceritate sicut
ex deo cora deo in xpo
loqm Adulterare nabi
ubi dei e aut alie sentie
deillo qua e aut ex eo no
spuales feuty s adulti
nob fetg quere laudis
huane Ex sinceritate uo
loqui e no in eloquio ex
tra qua opoter acqre
Ex ex deo aut loquit qui
sit no se a se habe s ex
deo accepisse quod dicit
Cora deo uo loquit qui in
oe qd dicit no huanos fa
uores appetit s ompis
dei pmie intendit no sua
s auctoris gloria querit
Qui aut sit quide ex deo
se accepisse quod dt 4 in
duedo piaz glam querit
hic ex deo loquit s non
cora deo Quia em quez
cordi suo no pponit cu p
dicat quasi absente pu
tat S si uiri t ex deo
locut t cora deo quia t
ab eo se stuit hie quod
dicant t ipm suis s moi
by ad ee iudice audito
re qz gsidant Vn fit ut
cu se a ppas despici qd
noscut suaz dia uite au
dieam no pdece abston
dud quate ututes sut
ne si secretu cordis in

utilit s mo platq apiat ad
in ane glam prupat Be
atz itaqz iob mit obstimatas
meteb no appeteb exutu
tib sue patefactoe clares
ce aut Si despectio pp in
quoru terruit me t no
magis tacui nec excessu
su ostui Qui em p humilia
te solidq nequaqua despi
ti t m uit ut ut foras in
qua taceret t pacia no cui
at Vbi bn pmittit t ex
pau ad mltitudme mimia
ut aug gstanie fut gnos
tat quia uidelig nequaqua
tret exterig numerq homn
que no deuasat interig
turbu uitoru An hac etei
uita qui nulla p ppa appe
tit nulla pculubiq adusa
ptimescit Que s qz uba se
ad intellectu misticu tra
him 9 meid aug opatone
me idemptoriu tuemim 9
Ape quippe admittudme
mimia no expauit qui p
feritob suos cu gladyb
t fustibz ueretes vna tm
ensioe pculit diceb Ego
su qm despectio pp in quo
ru no fruit qui nos ab
etrib supplicis liberand
palmas in facie equant
accepit Ape tacuit t ostui
egressu no e qui sub ipa
iam hpa passiomd cu hui
mitat mfrma pateretur

Deneta

diuinitatē exere potētia
 noluit Mediatori quippe
 dei et hominū quasi egredi of
 tui fuisset si eū tenet ho
 maiestatē sue potētia uo
 luisse onde et p diuinitatis
 magnitudinē susceptē tē
 mē infirma transire ut
 em aptū homo mori possit
 deū masit occultū q̄ si q̄
 no uissent nūquā dñm q̄te
 reuicifissēt. Nō ē exē
 exēssū ostū qui t̄quisitū
 a palato t̄auit atq̄ inter p
 secutorū māḡ t̄ corp̄ passi
 onē obtulit quid p electis
 assūperat t̄ esistētibus
 noluit demonstrāe quod
 ceat. Vñ et p p̄b̄ta dicit
 posuerit me cabhoiātoz
 sibi traditū sū t̄ nō exē
 diebat. Cū em despiciētur
 quia hō uidebat exēssus
 eēt si occulta maiestate
 suā ontare uoluisse. Et
 q̄ infirmitatē pdidit po
 tētia absondit in eo q̄ p
 secutoribz suis t̄ ḡm̄tus
 masit ad eos m̄ me exiuit
 Cui tamē ad electos exiit
 quia diuinitatē sue suauitate
 querētibz apit. Vñ p p̄p̄t̄
 dr̄. Ep̄isti in salute ppli tui
 ut saluos facias p̄pos tu
 os. S̄. Quis m̄ tribuat
adiutore ut desiderū me
u om̄p̄ audiat. Sanctus
 rone p̄ḡua tot ututū sua
 eū subtrina gesta narra

Cap
 11

uit sciens q̄ suis meritis
 ad summa puenire nequāt
 adiutore quexit. Et que
 mirreū nō v̄m̄gentū
 dei filii q̄teplat̄ qui hūa
 nā naturā t̄ hac mortalitē
 laborate dū suscepit ad
 uiuit. S̄pe quippe adiuuit
 hoīez factū homo ut quia
 puro hoī uia redēdi nō
 patebat ad deū uia re
 dēdi fieret p̄ hoīez deū
 longe quippe distabat
 a iusto t̄ i mortali nob̄ mo
 tales iniusti. S̄z m̄t̄ h̄et
 in mortale iustū t̄ nob̄
 mortales t̄ iustos apparu
 it mediator dei t̄ hominū
 mortalibz t̄ iustū qui t̄ mo
 talitate habet eū hoībus
 t̄ iusticiā cū deo ut quia
 p̄ma meā longe distabat
 a sumis in se ip̄o. S̄mo u
 geret t̄ vna cū sumis
 atq̄ ex eo nobis uia re
 dēdi fiet quo sumis suis
 ma meā copulāe hūc
 exēssū ut iob̄ p̄toriq̄ eū
 significacōz loqueb̄ me
 diatore equirit. Cui dū
 dixisset. Quis m̄ tribuat
 adiutore apte subdidit
 ut desiderū meū om̄p̄
 audiat. Sciebat quippe q̄
 equie liberacōis etne
 hūane p̄ces n̄ paduota
 tū suū audiri nō posset.
 De quo p̄ ioh̄ez aptm̄ dicit̄

Deuera arone

Si quis peccauit aduoca-
tu hinc apud patrem Ihesu
Xp'm iustu & ipe e p'p'ia
tio p' p'ntis nostris no p'
nostris at tm si est p'log'
mudi De quo paulus ap'p'is
dicit Xpus ihus qui mor-
tuus e p' nobis ymo qui et
resurrexit qui e m'p'eta
dei qui est m'p'ellat p' no-
bis Unigenito em dei filio
p' h'ic m'p'ellat e apud
coet'nu' patre semp' h'ic
ne demostre ei q' h'ua-
na natura rogasse e ea-
dem natura i diuinitate sue
religione suscepisse m'p'
pellat igit p' nobis d'ns
no uoce s' misericordie
quia quod d'p'nari melet
tib' soluit suscipiendo libe-
rauit Adiuutor exgo q'rat
ut desideriu' exaudiatu'
quia nisi p' nobis m'p'ella-
to mediator m'cedet
ab aure dei p' uolubio ma-
ru' p' uoces silerent
Nota du q' e quod nequa
qua de p'ces s' desi-
deriu' meu' om'p'e audi-
at Vera quippe postulat'o
no moris e uocib' s' m'co-
gitat'omb' cordis Nota
tiores naq' uoces apud
secretissimos aures dei
no faciunt uerba ma' sed
desideria Et na' eterim
uitam si ore petim' nec
tame corde desideram'
et amateb' tacuim' Si

uo desideram' ex corde est
cu' ore gl'iosim' taceteb'
et amam' hinc e q' m'here
mo plus uocib' p'strepet
& moyses ab strepitu uo-
ru' tacet et tamen silens
aure diuine pietatis audi-
tue Cui dicit Quid clamas
ad me Q'nto exgo e i m' de-
siderio clamor secretus
qui ad h'udanas aures no
p'uenit & tamen auditu' g'oi-
toris replet hinc e qd
ama adreptu' p'f'eb' ore
quide' tacuit & tamen sui
desideriu' uoces emisit h'ic
in eu'angelio d'ns dicit
Antea i cubiculu' tuu' et
clauso ostio tuo ora patre
tuu' m'abstond' & pater
tu' qui uidit te m'abstond-
dito reddet tibi Clauso
quippe ostio petit i m'ubi-
tulo qui taceti ore i m'p'et-
tu sup'ne pietatis fudit
affectu' met' Et uox au-
dit' i m'abstondito cu' p'sta
desideria silent' clamat'
An recte q' p' p'ba dicit
Desideriu' paupu' exau-
diunt d'ns desideriu' cor-
dis eor' exaudiunt au-
res tua' Et b'q' iob que
sibi i m' exaudiendi deside-
rio adiutore querat sub-
iunctis uerbis ap'iat dices
Et libru' scribit ipe qui
iudicat Quia em timi

adhuc pro lex est transmissa
 per sexum diligenter ued
 filijs euangelij gra et colla
 ta p dnm quia ad deceptor
 maz uenies nouu nob tes
 tamentu gdidit & si de eisdem
 nob testamti mandato dis
 uicies quadoqz est iudex
 uenit necessarium no est
 ut peccatoz clarificat qz
 libru scribit ipse qui iudi
 cat qz em ueritas dicit
 patet no iudicat quequa
 si oē iudiciu dedit filio. **Et**
 ergo et auctor iudicij qui
 nunc e gditoz libri ut tunc
 districtiqz opuscat quod mo
 mansuetiqz iubet. Sic naqz
 cotidie qspat qz mgei
 pueris elemta hēat bla
 dietes iponut si her ab eis
 seuetes opuscat & que
 dant tu mansuetudine tu
 uerbe exquirut Blande
 naqz ne sonat eloquij diu
 mandata si exut aspa in
 opacoē seruēda han
 sueta mo e ad mōcio
 uocati si et districta ue
 tura e iustia iudicij eoqz
 textu e quia ml ut mmi
 madati indissolue pte
 reat qz uidelicet qstat qz
 libru scripsit ipse qui iudi
 cat Que sz libru noui
 testamti quia ipse huam
 genis edepor in expte
 mo gdet bene ezechiel
 ppha denunciat dicens

Ecce sequere uenietat
 de uia porte superioris
 que est puit ad aquiloz
 t vngauqz uas t texitu
 t mau eius vne qz vng
 t medio eoru uestiqz li
 neis t atramentaru sp
 toris ad renes eius. Ad
 naqz aliud in sex uiris
 uenietibz nisi sex eta
 tes huam genis desut
 nat qui de uia porte
 superioris uenit qz et
 a gditone paradisi sicut
 ab m gressu mundi a supi
 oribz gnarombz euol
 uit. Que pota ad a glo
 ne respicit quia uidelicet
 mens huam genis uicibz
 apta nisi calore caritatis
 deseret torpore metis
 appetet ad hanc morta
 litatis latitudie no ex
 isset. Et vngauqz uas
 mteritqz in mau eius qz
 vna qz gnato singulis
 quibzqz etatibz euoluta
 an edeptoid aduetum
 in sua opacoē habuit vñ
 pena dapnator supsit
 vne qz vng t medio eoz
 uestiqz lineis qz edep
 tor me est d' sacerdotali
 tribu iuxta carne pa
 retes habē dignatqz est
 uestiqz lineis uenire
 phibet ut cetera quia li
 ni de terra no autem

176
sic lana de corruptibili ca
ne nascit qui indumentu
sui corpis ex more uirgine
no aut ex corruptioe gmi
ptiomis sumit pfecto ad
nob uestitq hmeis uenit
t atramentariu scriptoris
ad renes eius qn rems
pterior corpis parte
t qz ipe dñs p qua pro
bis mortuq est resurrexit
t ascendit in celu t testa
mentu nouu p aptos scri
bit uir iste in rems ha
buit Qui em scripturaz tes
tamenti noui p qua distes
sit gdidit atramentariu
quasi a tergo portauit
hoc ergo atramentariu ui
to hmeis uestito inherere
gsuat qui dicit Et libru
scribat qui iudicat Sed
uir bte iob ab eo qui iudex
e libru scribi desiderat
Sequit ut in humero meo
portet illu t iudice illu
quasi corona in libru qz
pe in humero portat est
scriptura sacra opando p
fice Et notadu qua or
dinate describit t p us
t humero portari t pmo
du sic corona iudici
quia uidelicet sacri eloqy
mandata si mo portant
in ope p nobis corona
uictorie exhibet t ret
bucoe Beata aut iob que
scribi libru a iudice pos

177
tulat qz ad testamenti noui
puenire tpa no ualebat
Sic sic sepe ia dictu est
electoru uocabg utit atqz
excoru significatioe pos
tulat qz p futurum eis per
ora p uidebat qpe naqz
p spm huc apud se librum
iam dudum tenebat que p
thiaz aspiraco accepit et
uinedo ggnoste t p uinedo
nunciare Sicut hic stodu
quia tu eiusde sacri eloqy
pcepta cogitama atqz me
te a uite corruptibilis amo
re dudum quasi quibusda
cordis passibz ad interiora
pexama Nemo at infima
deserces repote fit sumq
qz ad obtinendu pfecto mo
meritu du cotidie meo
in altu ducit ad hoc ptul
dubio ascensionis cuiusda
gradibz puenit Vn hic
qz apte subiungit p singu
los gradus meos pnuicia
bo illud De hys quippe meo
toru gradibz p psta do
Ambulabit d utute iudice
De hys ibn stam eciam
q teplatqz ait De q ingra
dibz eius dimoscit du sus
cipiet ea Neqz em sicut
dictu e Epete ad summa
puenit si ad ututu celsitu
dine pmit meta meo du
at hinc naqz e qd ppha
isdem ibn dicit Exerci

Quae gradibus / 19

Cap 19

tate su t de fecit pauli per
 spūs meq̄ Quid ē itaq̄ q̄
 ait spūs meq̄ nisi spūs hōis
 uidelig spūs elatōr Et q̄ per
 occultā hēa; ad amorē dei
 tepata desup̄ mesua p̄ fia
 m̄ quato t nobis collidie
 de dei spū utq̄ crestit t ame
 nē spūs defiat Qui spūs ex
 coris q̄ nō a nobis subito
 penitq̄ q̄ putat bñ pauli
 per defuisse phibet Tūc uo
 t deo plene p̄ fia; tū a nob
 ip̄s sudita defecerim; hē
 itaq̄ crestitū mesue utulu
 si iuri uoib; q̄ adq̄ dicit
 Et tētem quib; a rudm̄ta
 sui te neitidine p̄ m̄t̄ad
 ad robusta p̄ modū t forcia
 quale sit Et apte teua
 demōstrat ueitab dicit Sic
 ē regnū dei q̄ admodū si iac
 tet hō semete m̄tra t dor
 mat t exurgat nocte ac
 die t seme q̄ m̄met t m̄
 sat dū nescit ille Cui m̄
 m̄reū semē t cōta d̄nua
 t̄ns aduēgit Ut em̄ t̄ra
 fructificat p̄mū herba de
 m̄de spicas dem̄de plenu
 frumtu t spica Eui p̄fectq̄
 q̄ est sine subrogat d̄cēs
 Et tū se p̄dūpit fructus
 stati m̄itet falcem quōia;
 ueit tepq̄ messis Et uei
 tat uote p̄ qualitates feu
 gū distimta sūt m̄c̄nenta

meliorū Ait em̄ p̄mū her
 ba dem̄ spicas dem̄ plenu
 frumtu t spica An nō her
 ba adhuc tūc fuerat petiq̄
 tū analle ore subito om̄q̄
 flatu f̄mōis inflex̄ ē tū
 quide p̄deuotō; iuridō
 s; adhuc p̄ infirmitate tenet
 plenu uo frumtu t spica
 tūctq̄ q̄ quado p̄ seq̄tib; q̄
 p̄cipib; resistebat dicit
 Obedire o; deo maḡis
 quā hōib; plenu frumtu
 m̄ctq̄ ē quado m̄teitū
 p̄fectōis tot ūba ptulit
 et t̄n nequaqua palea;
 more tūctq̄ ē s; granu
 integru m̄asit pauli per
 quippe t̄na q̄; aia ut
 ita d̄ca m̄tne gr̄o huōe
 exuberat ut herba t̄ feu
 te crestat Nemo ergo q̄
 ub; p̄mū tū adhuc h̄ba
 uidet defrumto desp̄t
 Ab h̄ba tū quippe solus q̄ t
 huc illucq̄ mollitē; deflu
 unt sursecū fructu gra
 na solidant p̄ene autē
 domel p̄p̄a loq̄te ad se
 d̄nō dū porco; nobis sui
 rōp̄is t̄ sinuare studuit
 h̄c meritorū t̄ c̄m̄eta
 signauit Ait em̄ Audiu
 uote ūbo; t̄ audieb̄ t̄ce
 bā q̄ sternatq̄ se f̄iac̄ meā
 uolq̄q̄ me; h̄rebat t̄ce
 Et ecce maḡ tetigit me

t exeret me se genua
 mea + se articulos ma
 nuu meos + dixit ad me
 Daniel uir desiderioru
 intellige uia que ego lo
 quor ad te + sta in grad
 tuo nunc em missi su ad te
 tuqz dixisset in pmonem
 istu stely tremens tait ad
 me Noli metue Quia ui
 delig potoz sui copis uer
 ba loquet + audiet nequa
 qua nobis tanta cura ex
 pmet si a misteris uaga
 re ggnouisset In scriptura
 em sacra iusti uiri no so
 tu quod dicit ppheta est
 si est pleruzqz quod ait
 Vir itaqz stus intms mis
 teris plens p potone
 qz corpus oppmit uitate
 uocis + phor qz pnu m
 ra pfecta iacuit phor
 qz ipse p modu se i mau
 um suacu artiat et in
 gemis exopt phor quod
 ad extremu erectu quide
 se tremens qstatit in som
 no nobis oqz ordmem
 ma puctu t notesit b
 ba em dei mtra iacetis
 quidqz tu ipetis poti cu
 trena pollucioe quicti
 storu uoce spualia pce
 pta ggnoscm atqz pce
 pta quasi se genua + se
 manuu meos articulos
 erigit qz tremens gtagyo

Cap 20

erectos quasi ta ab mfi
 nis uetro leuamq Sicut
 em totq tre inheret qui
 ggnatq iacet Ita qui m qz
 mbq + manuu suat arti
 culis mcuruat mthoante
 puctu ex magna ia ple
 a tra suspedit Adexte
 mu uo uoci dntce erecti
 quide s tremens a sista
 tu atremis desideris pte
 te subleuati uerba dei qz
 plens ggnoscm plus ti
 mem Adhuc em quasi m
 tra iacet qui ad celestia
 erigi trena desideris
 ne iugit Quasi subleuati
 aut adhuc i maibz + gem
 bus mcurbit qui quedam
 ia gtagia deserit s quibz
 ai adhuc tremens opibz
 po gtagit Jam uo adu
 ba dei erectu assistit qui
 pfecte mete ad sublima
 erigit + p i mada deside
 ria t cur uad gtopmt Be
 ne aut tremete se stelis
 se indicat qz exatne sub
 tilitatis intne quo plq ad
 illud pfiat ampliq form
 datur Vbi apte diuina uo
 ce subiugit Noli metue
 qz tu plq ipi quod tream
 agnoscm plus nob de
 deo p mtra gtag m fudi
 q amem qz + gtagit
 ne paulipex tascit iti

mora
mor te

mores t timor trahat
 incantate ut qz queroti
 deo nos pceptu resistim
 p timore fuyim exopto
 tu qnz optiore pposito
 solo ei amore iugam pau
 lisper em etia trinece du
 distm ei qz vi solig dilec
 comib nil horrem Appoit
 usit quasi quibda gradi
 bus puetu me meti pe
 de p q p timore t vno pa
 nim q t p gmodu p t axita
 te ad alta amoris leuam
 ut ab eo q quisqz timet
 Epmat ut tumeat t ab
 eo quod iam metuit sub
 leuet ut psumat h ob at
 ututu gradq no magni
 laboib e pante ai ab vna
 ad altera trahit s subtilis
 sima disputatoe res mdi
 get ai meib pefice mnt
 t vna eadeqz utute quibz
 puetq sui gradibz eleue
 ut em pma elenta utu
 tu fide s t sapiaz loquax
 obtinere singula p fette
 nequeut nisi adhet dis
 tinct ordiatqz modis qz
 quibda gradibz astenda
 ma qz etem fides q ad
 boi alia p fette rapesse
 da imbuit plexuqz t exor
 dyb suib t uitat t solida
 e est etisse habet t ta
 me de euis fiducia adhuc
 subdubitatoe t expidatne
 pax n qz eius p gacipi

Cap 21

Inde fide q pua e g d us virtutu 21

ut inobis p gmodu p fete
 te gpleat Si em certo
 gradu tcedetf mete no
 p ficut requisit t euage
 lio pater sanadi pueri
 no dixisset Credo dne
 adiuua credulitate mea
 Ad hoc ergo astendebat
 ad fide qua iam ptepat
 quo vno eoda qz tpe cla
 mabat est se crede t ad
 huc qm credulitate dubi
 tate hinc e est q redp
 tori meo a disuput dicit
 Auge nobis fidem ut q
 ia accepta p uau fuerit
 quasi paugmeta geadu
 u ad p fectoz ueniret s p
 q sapia que ee bonoz
 opu solet mtra anhelan
 ti meti p m t emetatei
 buit ut ad ea pauldubio ma
 gni modam b gradibz de
 stendat Quod bn ezechiel
 ppha figuata narratoe
 denunciat qui de eo uiro
 que t excaisu mote uide
 rat narrat dicens densq
 e cubito mille t t r ad up
 me p aqua usqz ad talos
 fursus mesq e mille t
 t t r ad up me p aquam
 usqz ad genua Et mesud
 e mille t t r ad upit me
 p aqua usqz ad renes Et
 mesq e mille t r r etem
 que no potui p trahere
 quoz intremuerit aque

Cap 22

Inde gradibz sapiu 22

pfudo torretis qui no
pt transfuadaci Quid na
z millenariis nro nisi
collati mumb pleritu
do figuat Vir itaqz qui
apparuit mille cubito
metitq tppha paquad us
qz ad talos duat quia r
deptor me cu nobis ad
se gusib boi exordy ple
mitudine tribuit do no
spualis sapie pma mei
opis uestigia ifudit Aqua
quippe usqz ad talos ueme
e ia nob p accepta sapia
desiderare rectitudinis uel
tigia tenere Cui rursu
metitq mille tppha usqz
ad genua paquad ducitur
qz cu boni opis plenitudo
tribuit ad hoc usqz nostra
sapia autget ut iprauid
ia actibus mme flectat
hinc naqz p paulu dicit
Remissad manq t dissolu
ta genua exigit t gres
s rectos facite pedibus
uestris Aqua uo ad ge
nua puenit cu nob per
accepta sapiaz pfecte
ad boni opis rectitudis
stemgit Cui itnd metitq
mille tppha paquam
usqz ad renes duat qz
uidelicz t i nobis pleni
tudo opis excescit qn
in nob prepta sapia oqz
qz i quatu e possibile
delectatoz carnis optin

perit Nisi un carnis de
lectato est i remba psta
mme dixisset Vre renes
meos t cor meu Aqua
igit ad renes uenit cu
dulcedo sapie est ueti
ua carnis intimit ut
ea q vre mete poterat
delectatoz media fruyf
tut Cui adhuc mess e
mille torrete uidelicz
qua ppha transie no po
tuit De quo erat d Cui
nia intumuerit aque p
fude torretis qui no po
tuit transfuadaci pfecta
naqz pfectioe opis ad ge
placone uenit Anqua
sz gteplacone du meo in
altu duat subleuata ui
dit in deo quia no pt pe
netrare quod uidit t qua
si tangit torretis aqua
qua ptransie no ualet qz
et intuet specularando qd
libet t tamen hoc ipm p
fecte no ualet intueri qd
libet ppha ex ho adaqua
qngz puenit qua no per
tra sit qz ad gteplacone
sapie ad extimu ducim
ipa eius in mesitas que
ex se hoiez subleuat ad
se huano auo plena ggm
toz negat ut hac t tan
gendo amet t tamen
nequaqua ptraseudo pe

netret Beatus uir iob h
 i caemeta ututu qz disti
 ite hoibz sup no munere
 tribui gspopit gradz uo
 tauit quousz p ppos aste
 dit ut ad celestia obtine
 da ueniat. Sacri itaqz
 libri i diu eloqui meo
 ria factos diat p singulos
 gradz meos pnucriabo
 illu qz mimicu ille ad doc
 trina dei ueatit astedit
 qz ad obtineam huc gradi
 bz ste opacomis erupit
 et qz p singulos gradus
 suos libru pnucriat qui
 pcepisse se stiaz no plura
 timmo si est popa demo
 strat. Vn adhuc subditur
 Et quasi pncipi offeram
 eu. De em qd offeram in
 manibz tenemz uerenti
 ergo ad iudicium pncipi
 libru offerre e uerba p
 ceptoru illiqz tacite te
 nuisse. Se si adusu me
 tra mea clamat. Tu qz
 fula eius deflent si feuc
 ta eius gmedi absqz pecu
 ma t auaz agriculoru
 eius afflixi pscumto
 oriat mntu fabulq t p
 ordeo spina. Quid e cla
 mac tra deflexe fulcob
 t feuctz ppos emedo co
 medob. Cui unqua nre
 e sua eme. Quis clama
 te audiunt tra. Quis ful

cob deflentes uidit. Et
 tu fula tra sp extra sit
 quid e qd pnucriabo
 distincta t clamasse tra
 t fula eius tu ea defles
 se denegat. Tu em ni
 thil sit aliud fulg terre
 qua tra magna distim
 tiomibz racoē no caret
 du subiuit t tu ea ful
 a eius deflent. Quasi
 delig mte quia ordo his
 torie defecit sepe nobis
 intelletqz mistiqz quasi
 aptis ut foribz ondit
 At si patet clamat. Quia
 rone tra defecisse gq
 nostes mimicu restat
 ut ad me sine dubitacoē
 redeat. Quis em qui ut
 puato iure domestica
 familia regit ut puatita
 te gmuū fidelibz plebuz
 pest in hoc q iura regis
 t gmissis sibi fidelibz pos
 sideo quid aliud qua tra
 molesta tenet. Ad hoc
 appa diuina dispensacoē
 cetid unquibz pponit
 ut subiectoru aia quasi
 substrata tra pdicacoē
 illius seme fecudet. Qz
 tra q tra possessore cla
 mat si qtra eu qui sibi
 pest aliquid iustu uel
 domz puata ut tra aia
 mimurat. Clamate quippe

Cap 23

Quid ea qui regit quies
 familiaz / 23

Cap 28

tra e gtra refert i iusti
tia racionabilis subiec
tos dolere Vbi recte sub
iungit Et tunc ea sulci eius
deflent Terra enim est
nullus opibus exulta ple
ruq; ad usum hominum aliqd
almntu pfert exarata
uo fruges ad sarietate
parit Et sicut nonnulli qui
nullo lectiois nullo ex
hortatione uome prisi que
da bona quauis minima
tame ex se metipis pfer
rut quasi tra nec ducop
arata Et uo nonnulli qui
ad audiedu sp atq; et me
du sub pdicationib; ac
meditationib; intenti a
poris metib; duricia q
si quoda lingue uome
fuisse serma exhortat
accipiunt t fruges bon
opis p sulcos uolutarie
afflucomis reddunt Se
pe uo gbnit ut hi qui
presunt i iusta aliqua fa
tiant fitq; ut nri subiec
tis noceant qui pdesse
debuert Que du rudes
quiq; aspiciunt q moti q
rectore in murat nec
tame ulde p p p p p p
sione dolent Cu uero
hi qui ia arato lectios
attenti sunt atq; ad fru
ge boni opib; exulti q
uari ut in m m m m m
tes aspiciunt p p p p p

pbnq; ad lameta utunt q
uelut sua plangit que p p
i iuste parit p p p p na
p tu sp desualib; moue
ant corpaliq; tato stut
de alienis dampnis iuste
miste quato ia edotti sut
no doloe desuis Oib; ex
go qui pest si p p p p sub
dit exeret gtra huc t
ra clamat t sulci deflent
q gtra eig i iustiam ru
deb quidom p p m m m m
comis uocib; erupit Et
p p p p p p p p p p
ope sese in fletib; affligit
quodq; ipiti clamat et
no dolent hoc p p p p p
uite subiecti deflent et
tacent Cu clamate ergo
terra sulcos plange est
p hoc vn mltitudo fidelium
iuste gtra rectore quert
uocis uide horeb ad
lameta p uenire Sulci
itaq; ex terra sut t tame
a tra uocabulo distinguit
q hi qui iusta etia me
te sua labore ste meditatos
ex colut celis fidelibus
tanto meliores sut qua
to pcepta serma facidi
ores opu fruges reddunt
Et si nonnulli qui sub ple
bibus plati uite quido si
pedia etia sita largita
te g seant s exhortat
mstria debita no ipoduit

28

capitulum 28
terra et gtra refert i iusti
tia racionabilis subiec
tos dolere Vbi recte sub
iungit Et tunc ea sulci eius
deflent Terra enim est
nullus opibus exulta ple
ruq; ad usum hominum aliqd
almntu pfert exarata
uo fruges ad sarietate
parit Et sicut nonnulli qui
nullo lectiois nullo ex
hortatione uome prisi que
da bona quauis minima
tame ex se metipis pfer
rut quasi tra nec ducop
arata Et uo nonnulli qui
ad audiedu sp atq; et me
du sub pdicationib; ac
meditationib; intenti a
poris metib; duricia q
si quoda lingue uome
fuisse serma exhortat
accipiunt t fruges bon
opis p sulcos uolutarie
afflucomis reddunt Se
pe uo gbnit ut hi qui
presunt i iusta aliqua fa
tiant fitq; ut nri subiec
tis noceant qui pdesse
debuert Que du rudes
quiq; aspiciunt q moti q
rectore in murat nec
tame ulde p p p p p p
sione dolent Cu uero
hi qui ia arato lectios
attenti sunt atq; ad fru
ge boni opib; exulti q
uari ut in m m m m m
tes aspiciunt p p p p p

Contra quod ad huc open
 ptu sit uiri subiugit rā
 ab eo p m q subinfert Si
 fructu eius qmadi absq
 pecunia q fructu etem terre
 absq pecunia qm ad e e
 ex etia quide sup t q dai
 pere s eudem etie pdi
 tacom b pau no pbe De
 qua uidelic p dicatione
 auctoib uoce dr Oportu
 it te gmitte pecuniaz me
 am nū molarib t ueies
 ego tēpissē utiqz qd
 meū erat tū usura tē
 re ufit fructu absq pecu
 ma comedit qui ecclasti
 ca comoda adusu corpis
 pūpūt s ex hōtāof mste
 riu pto no impedit Quid
 ad huc nob pastores dicim
 qui aduetu districti iudis
 pteeteb officiu quide po
 ms suscipim q ab mta ec
 clēsiastica muti māduā
 m) Frigim q mō debet
 corpi s no ipendim q
 subiecto d m) cordi tē
 uir stuz tot in hoc seculo
 pignorbz obstrictu inter
 occupatoeb t nūāb hber
 ad studiu p dicator fuit qui
 fructu tē nūqua sine pe
 cunia comedit q m m rā
 subdit libū tōe admom
 tōnis edidit a quibz fructu
 su corpore fuitut accept
 hoc naq dr ompi deo qis
 qui p cē pto hoc qui mltf

hoc qui pccoribz p e ut
 huc debita misteria a sub
 dit exoptat quaten q pē
 eria quid sp admomtos
 deat sollicitu attedat tē
 naqz qui subdisperatōe tō
 ditorib uicario nob m
 stexio iū g m subono ac
 uero dno quid nobis aliud
 nisi mūte sui suz Cū ig
 is qui sub est seruit ad
 obsequiu tstat prudubio
 ut is qui pest fuit ad
 ubū Cū is qui sube ius
 sis obtepat oportet ut
 is qui pest cura sollicitu
 dib ac pietat impendat
 Sicqz fit ut dū studiose
 nūc fūie nobis iuicem
 pccaritate m m) qnqz tū
 uo dno g m u exultatō
 ne d n em s s s ut non tū
 qui meo q officiu p dicator
 exhibent aliud i uident
 bonū qd habent atqz ideo
 iam uacit no habet Cui
 bz rē p ratorū de) Quod
 si getu amaru habend m
 uob t q fetoeb sūt m cor
 dibz uel no e ista sapiā
 desursu descendeb s tē
 na aualis dyabo rā An hic
 qd cū dictū e si fructu ei
 comedi absq pecunia rec
 te subiugit et dīaz agri
 coloz afflipi Agricole

Cap 24

quippe huius t[er]re s[un]t h[ui]i
qui iniori loco positi q[uo]
ualet zelo quato p[ro]
ope ad erudico[n]e[m] s[er]u[er]e et
cl[er]icis i[n] p[ro]uocato[n]e[m] gra
coopant. Quod uidelicet
huius t[er]re agricolab[us] hoc
e[st] no[n] afflu[n]t eoru[m] labori
bus no[n] inuidere neq[ue] re
tor etia[m] du[m] soli sibi i[n]
p[ro]uocato[n]e[m] uendicat etia[m]
alijs recte p[ro]uocantibus
inuidia e[st] morde q[ue] tradit
pia em p[ro]p[ri]os meos q[ui] no[n]
p[ro]p[ri]a[m] glam[or]e[m] s[ed] auctore[m]
querit ab omnibus uol[un]
t adiuuari que agit. fide
lis na[m]q[ue] p[ro]uocato[r] optat
si fieri ualeat ut uelita
te qua solus loqui no[n] suf
ficiat ora c[er]uic[er]u[m] s[er]u[er]e
In cu[m] ioseph duob[us] i[n]ter
trib[us] e[st] manentibus atq[ue] p[ro]p[ri]e
tatibus uellet obsistere
p[ro]moysen dicit. Quid emu
laris p[ro]me. Quis retribuat
ut oib[us] p[ro]p[ri]is p[ro]phetet et
det eis d[omi]n[us] s[er]m[on]e[m] suu[m] p[ro]
phetar[um] quippe o[mn]es uolu
it qui bonu[m] q[uo]d habuit a
lyb[us] no[n] inuidet. Quia uis
bitus iob cuncta hec suspi
ca intulit t[ame]n si ea minime
fecerit s[er]u[er]e se maledic
tione[m] asseruit. Et p[ro]
fructu oriat[ur] michi tri
bulu[m]. Et p[ro]deco s[er]m[on]e[m].
Et si apte dicit. Si inuisu

¶

¶ in uictore. x[er]cente 26

quid ex[er]ta subditos gessi
s[ed] exegi debita t[ame]n ip[s]e quod
debui non i[m]pendi si ex
citato[r] boni op[er]is alijs in
uidi p[ro]bonis que metru[m]
reficiat. retribuat michi
inuidio mala que pugnat
p[ro]fructu quippe tribul[us]
t[ame]n p[ro]des s[er]m[on]e[m] orit[ur] cu[m]
in retribu[n]do ultra de qua
remune[n]t[ur] laboris que[n]t
p[ro]p[ri]o doloris inuenit.
Et notadu[m] q[uo]d sicut a feu
m[er]ito ordeu[m] distat qua
uis utru[m]q[ue] reficiat sic a
tribulo s[er]m[on]e[m] quauis fu
itru[m]q[ue] quod pugnat. Et
tribul[us] mollior t[ame]n ad p[ro]p[ri]e
du[m] s[er]m[on]e[m] e[st] durior s[er]m[on]e[m] a
si patet dicit. Existit e[st]
dem t[ame]n magna me bona
et minima stio s[ed] si no[n] ita
e[st] p[ro]bois magnis mala
minima t[ame]n p[ro]bonis minis
in e[st] spondeat mala maiora
quauis hoc intelligi t[ame]n alt
pt. Infructu quippe s[er]u[er]
ale op[er]is quod me te re
ficiat. in ordeo aut t[er]re
nata uel disp[er]sio fi
guat in qua sepe du[m] h[ui]
us infirmis atq[ue] terna
lib[us] co[n]i[n]m quasi sua in
met[er]e alimeta p[ro]p[ri]am
atq[ue] ip[s]e moru[m] usus op[er]i
quasi more ordei habet
aliquid de admixtione pa
leatru[m] t[ame]n p[ro]p[ri]is g[er]mit.

Cap 26.

et uox a
ut du[m] nu
no ref
at p[ro]p[ri]u
quasi ex
ca[m] quod
de finat
at se se
frem[en]t[ur]
no[n] iudic
lata rare
ut sic eu
li uelut
portet B
pro q[ui] m
quid in
aque ubi
p[ro]p[ri]a quod
t[ame]n p[ro]p[ri]u
u[er]u[m] uel
u[er]u[m] t[ame]n
uocet a
et conu[er]s
ut ad p[ro]
u[er]u[m] feci r
u[er]u[m] no[n]
u[er]u[m] uadit
u[er]u[m] m[er]u[m]
u[er]u[m] op[er]is
u[er]u[m] exo
u[er]u[m] mea
u[er]u[m] eius
u[er]u[m] con
u[er]u[m] t[ame]n
u[er]u[m] p[ro]
u[er]u[m] tribul[us]
u[er]u[m] si apte
u[er]u[m] debui

ut reor qui p̄ est dū in
 iusta ḡra subditos exor-
 ret dū nullo bonos blan-
 dimento refouet dū quod
 est grauius bñ opante
 quosq; exiuidia affligit
 etiā queda bona aliqua
 do faciat ac si fecerit se
 rat se se q; indispensand
 frem̄b̄ rebus nō nuqua
 nō auaricie studio s; p̄uti-
 litate carnaliū m̄stet
 et sic eius de laboris fruc-
 tū uelut messe ordi ex-
 pectet s; subiecti quicq;
 p̄ eo q; in manib; grauat
 gaude in eiq; bonis m̄m̄b;
 nequeunt nec hoc op̄
 plag quod aliq; op̄ iust-
 ticia polluit nec ip̄a tre-
 narū res dispensatio p̄
 utilitate subditorū susci-
 pi credit quādo is qui pre-
 est anhelare uidet unde
 fit ut ad ip̄a est pauca boā
 que fieri int̄ m̄ta mala cō-
 siderat nō laudes s; ḡm̄
 t̄ reddat atq; infirm̄tes
 murmurat dū p̄pendunt
 puri op̄ nō eē quod uidet
 Aut ergo Si aduſū met̄
 ra mea clamat t̄ cū ip̄a
 sulci eius deflent si fruc-
 t̄ eius comedi absq; pecu-
 nia t̄ aq; agricolarū eiq;
 affixi p̄sumto oriat̄ur
 in tribul̄ t̄ p̄ ordeo sp̄ma
 Ac si apte dicat Si mag-
 na q; debui sollicitate nō fe-

ti p̄uicioes m̄muris aut
 subiectis d̄cipiā etiā de
 bono quo feci Si neq; te
 pi exhibere quod foueat
 iuste in querela p̄silue
 eorū lingua me pugit
 Quia m̄re s; sollicita cō-
 sideratio pensandū ē ne
 ut hū qui p̄sūt op̄ pla ma-
 li op̄is subiecti p̄beat ui-
 tā sue gladio p̄auitate
 extinguat aut hū qui
 alieno regn̄i subiacent
 facile iudicāe audeat facta
 rector̄ atq; p̄ hoc quod de
 hūb; qui sibi plati sūt mur-
 murat nō huano s; ei qui
 cūta disposuit diuio ordi
 graduat Illis nāq; dicit
 Oues mee hūb; que con-
 tultata pedib; uestris fue-
 rat p̄stebat t̄ que pe-
 des uia t̄nebauer̄ her-
 bibebant Oues em̄ tur-
 bata pedib; bibūt cū st-
 lecti ea ad exep̄tū uisue-
 di appetūt que plati q; p̄-
 prauo ope p̄tūt At cō-
 tra a plati hū audiūt
 Nob̄ em̄ quid sum; nec
 ḡra nob̄ ē murmur ues-
 trū s; ḡra d̄m̄ Qui em̄
 ḡra sup̄ positā sibi p̄tū-
 te murmurat liquet qd
 illū redarguit qui t̄nde
 hōi p̄tate dedit Tandem̄
 beati iob̄ plenas m̄stata
 uirtute sm̄as in quib; ḡra

aioru uerba respondit
deo largiente digessit
nuc sup est ut ad holum
uerba ueniam que ta
to grauori suspicione
pesanda sut quato t per
liuentut audacia spu
feruenciore proferuntur
Et sic e fimb libri xxxi
Et partis quarto tot

[Faint, illegible text in the right-hand column, likely bleed-through from the reverse side of the page.]